

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2020. ■ GODIŠTE XIV. ■ BROJ 86 ■ ISSN 1846-4076

KORIZMENA PORUKA

Tvoja riječ nozi je
mojoj svjetiljka (Ps 119, 105)

DOGAĐAJNICA

Otvorenje Godine
Božje riječi

Blagdan Gospe Lurdske
u Katedrali

Svjetski dan bolesnika
u požeškoj bolnici

Skupština biskupa
Đakovačko-osječke crkvene
pokrajine u Đakovu

Ministar Aladrović kod biskupa

Međunarodnoj konferenciji
»Ljudsko bratstvo – temelj mira i
sigurnosti u svijetu«

Središnje biskupijsko
ekumensko slavlje u Požegi

Duhovne vježbe za svećenike

Blagoslov Pastoralnog
centra u Novoj Gradiški

ŽIVOT MLADIH

XXII. križni put mladih
Požeške biskupije

Nacionalni susret hrvatske
katoličke mladeži u Zagrebu

Završnica Katoličke
malonogometne lige
i podjela posvjedočenja
župnim animatorima

IZ NAŠEG CARITASA

Pomoć obitelji
samohranog oca

Humanitarni malonogometni
turnir »Nisi sam«

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

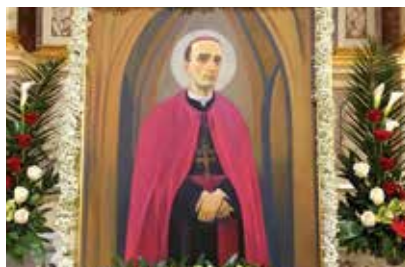

KORIZMA U GODINI BOŽJE RIJEČI

Draga braćo i sestre!
Pozivam vas da u svijetu prolaznosti i suza, po dnevnom čitanju
Svetog pisma u Godini Božje riječi iskusite utjehu koju vam pruža Bog,
osvjetljujući smisao vašeg postojanja i otkrivajući vam cilj zemaljskog hoda.
(iz biskupove Korizmene poruke)

Korizmeni programi
u Godini Božje riječi. • str. 4

Blagdan bl. Alojzija Stepinca
u Požegi • str. 8

Svijećnica – Dan posvećenog
života • str. 16

TVOJA RIJEČ NOZI JE MOJOJ SVJETILJKA

(Ps 119,105)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni vjeroučitelji, bogoslovi,
draga braćo i sestre!*

»**A** sam Gospodin, izvor mira, neka vam dadne mir uvijek i u svemu! Neka Gospodin bude s vama svima« (2 Sol 3,16). Po odredbi pape Franje proslavili smo Nedjelju Božje riječi, te istoga dana započeli Godinu Božje riječi u Požeškoj biskupiji pod geslom »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka« (Ps 119,105). Radujem se svima vama koji ćete u svojim župama, napose tijekom ovogodišnje korizme, okupljati se oko Božje riječi, obnavljati svoj život u njezinu svjetlu, pročišćavati i učvršćivati krsno pripadništvo Isusu Kristu u zajedništvu naše mjesne Crkve i svjedočiti ga u društvu.

Strukturalne reforme u Hrvatskoj i duhovna strukturalna reforma

Većina hrvatskih građana uvjerena je kako je nužno mijenjati stanje u kojem se nalazimo, a stručnjaci za određena pitanja tvrde da je potrebno provesti strukturalne reforme. Ne znam što bi u tom pogledu zapravo trebalo sve učiniti, ali shvaćam da neki sadašnji upravni, gospodarski i drugi javni sustavi ne odgovaraju zakonitostima po kojima se ostvaruje napredak te ih treba mijenjati. No, iskustvo svjedoči da promjene društvenih struktura mogu poboljšati samo okolnosti u kojima djelujemo,

Svojom tvrdnjom da čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta Isus podsjeća da je potrebno hraniti naš duh i da se to najbolje ostvaruje Božjom riječju.

a da se time ne postiže čovjekova promjena na bolje, te on bude protagonist istinski boljeg svijeta. Čovjekova promjena ne događa se putem tehnološkog napretka, nego reformom vlastite duhovne strukture, čije su zakonitosti povezane s riječju kao sredstvom njezina oblikovanja. Dok Đavao, neprijatelj života i zavodnik ljudske slobode nastoji u evanđeoskom izvještaju Prve korizmene nedjelje uvjeriti Isusa u pustinji da se radom naših ruku, proizvodnjom kruha postiže željeni životni uspjeh, Gospodin mu uzvraća: »Pisano je: 'Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta'« (Mt 4,4). Isusova tvrdnja »pisano je« ima višestruko značenje, a odnosi se ponajprije na našu ljudsku stvorenost u koju je upisana Božja stvoriteljska riječ, te čovjek u Božjoj riječi ima trajnu mogućnost obnoviti se u svom identitetu. Naime, kad u nama prevladaju stanja suprotna Božjoj stvoriteljskoj riječi i ne živimo u skladu s njome, gubimo se u svom izvornom identitetu, te je potrebno provesti našu *duhovnu strukturalnu reformu*. Termin reforma (re-formatio) latinskog je podrijetla te preveden na hrvatski znači ponovno oblikovanje, preoblikovanje. Primjereno je ovdje upotrijebiti još snažniju tvrdnju: potrebna nam je *duhovna strukturalna rekreacija* (re-creatio). Rekreacija u latinskom izvorniku znači ponovno stvaranje. Čovjeka pozvana u postojanje Božjom riječju, u njegovoj duhovnoj strukturi može istinski obnoviti samo ta ista Božja riječ. Naime, ono što izgovorena Božja riječ obznanjuje to i ostvaruje. »I reče Bog: Načinimo čovjeka na svoju sliku« (Post 1,26), udahne u njega dah života i »tako postane čovjek živa duša« (Post 2,7). Kad Božja riječ koja je oblikovala čovjeka dopre do njegova duha onom moću kojom ga je stvorila, ona ga reformira, preoblikuje i obnavlja, re-kreira, ponovno stvara. Prorok Izaija uspoređuje moć Božje riječi s kišom koja

ostvaruje ono za što je poslana: »Tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah« (Iz 55,11). Isusovo podsjećanje Zloga na »pisano je« upućuje i na ljudsku savjest, koja je Božja riječ upisana u našu duhovnu strukturu, prisutna u nama kao riječ saveza i života. Stoga pisac Ponovljenog zakona veli: »Riječ je posve blizu tebe, u tvojim ustima i u tvom srcu, da je vršiš« (Pnz 30,14). A sv. Jakov apostol poziva »sa svom krotkošću primite usađenu riječ, koja ima moć spasiti duše vaše« (Jak 1,21).

Osim toga, svojom tvrdnjom da čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta Isus podsjeća da je potrebno hraniti naš duh i da se to najbolje ostvaruje Božjom riječju. Takvo uvjerenje susrećemo i u Starom zavjetu te prorok Jeremija među ostalim kaže: »Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje, jer sam se tvojim zvao imenom, Gospodine, Bože nad Vojskama« (Jr 15,16). Božja riječ stvara ushićenje i radost u srcu jer usklađuje naš život s njegovim naukom o nama.

Isus riječju uspostavlja kraljevstvo nebesko

Svoj programski govor u nazaretskoj sinagogi Isus je utemeljio na riječima Izaije proroka, proglasivši kako se ono što je u njoj obznanjeno, danas u njegovoj osobi ostvaruje (usp. Lk 4,16-21). Naviještati radosnu vijest o kraljevstvu nebeskom i ostvarivati ga prvotno je Isusovo poslanje. On propovijedanje riječi uspoređuje sa sijanjem sjemena. Kao što zrna pšenice ili sitno sjeme gorušice ima u sebi moć da iz njega – ako padne na dobro tlo – izraste novi život, donese stotruki plod, tako je i Božja riječ puna moći Duha Svetoga, koji daje da u srcu raspoloženu vjerom započne rasti kraljevstvo nebesko, život vječni. Isus riječju

Čitač u svetom slavlju ne može biti neka usputno određena osoba, nego vjernik otvorena srca za Božju riječ, koju osobno i zajednički razmatra, usvaja i od nje živi te tako osposobljen postaje njezin uvjereni navjestitelj.

umnaža kruh, riječju ozdravlja bolesne, istje-ruje zloduhe, oprašta grijehe, uskrisuje mrtve, riječju dopire do stanja ljudskih izgubljenosti, ljude reformira – preoblikuje, rekreira – po-novno stvara, uzdiže u novost božanskog živo-ta, u Božju izvornost postojanja. Nerijetko je Isusova riječ izazivala polemike, nerazumije-vanje i odbijanje, napose u raspravi o kruhu života u nazaretskoj sinagogi, kad su neki nje-govu riječ ocijenili tvrdom i napustili ga, te on pita učenike hoće li i oni otići. Na to Petar daje snažan odgovor: „Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!“ (Iv 6,68). Isus se ne ponaša kao neki humanist i dobrotvor koji ljudima želi tek nešto dati. On je Riječ po kojoj je sve postalo (usp. Iv 1, 3), koja ljudima omogućava da postanu dionicima novog živo-ta, daje moć „da postanu djeca Božja“ (Iv 1,12). Njegova riječ o kraljevstvu nebeskom u punini je odjelotvorena kad je na križu predao sebe za nas u smrt i tako ostvario pobjedu života.

Božja riječ u bogoslužju ostvaruje ono što obznanjuje

Želio bih podsjetiti kako Božja riječ u nave-denom smislu ima bitnu ulogu u liturgijskim slavljinama. Naviještena Božja riječ proglašava

otajstvo koje moć Duha Svetoga u znakovima ostvaruje. Kad svećenik nad kruhom i vinom izgovori Isusove riječi »ovo je tijelo moje« i »ovo je krv moja«, one snagom Duha Svetoga ponazočuju Isusovo tijelo položeno i krv pro-livenu za nas. Riječ koja postaje stvarnošću u određenom znaku nazivamo sakramentom te sudjelovanjem u takvim slavljinama postajemo dionici reforme naše duhovne strukture, re-kreirani, ponovno stvoreni ljudi, a u svetoj pri-česti primamo lijek besmrtnosti, kako su go-vorili stari oci. Stoga uz zaređene službenike, lektori kao liturgijski navjestitelji silnih Božjih djela koja on ostvaruje za nas, imaju posebno dostojanstvo i značenje. Čitač u svetom slavlju ne može biti neka usputno određena osoba, nego vjernik otvorena srca za Božju riječ, koju osobno i zajednički razmatra, usvaja i od nje živi te tako osposobljen postaje njezin uvjere-ni navjestitelj. On pripada zboru župnih lektora, koji se – predvođeni svećenikom ili vjerou-čiteljem – zajedno s drugim vjernicima svakog tjedna okupljaju na susrete Božje riječi, kako bi bili njome ishranjeni.

Obnoviteljska snaga Svetoga pisma u obitelji-skom i osobnom životu

Sveto pismo nije bilo kakva literatura, nego je po tvrdnji sv. Pavla bogoduh: »Svako je Pi-smo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za propovijedanje i odgajanje u pravednosti« (2 Tim 3,16). Upravo zbog svoje bogoduhosti ono zavrjeđuje da ga i izvan litur-gije zajednički i pojedinačno čitamo te bude-mo ispunjeni njegovom preoblikovnom moći. Kako za lektore, tako za obitelji i za svakog

Draga braćo i sestre! Pozivam vas da u svijetu prolaznosti i suza, po dnevnom čitanju Svetog pisma u Godini Božje riječi iskusite utjehu koju vam pruža Bog, osvjetljujući smisao vašeg postojanja i otkrivajući vam cilj zemaljskog hoda.

osobno od velike je pomoći način na koji je Cr-kva od starine pristupala čitanju Svetog pisma a koji se naziva *lectio divina* – božansko čita-nje. Ono se sastoji od čitanja određenog sve-topisamskog teksta (*lectio*), njegova razmatra-nja (*meditatio*) koje potiče na molitvu (*oratio*), usvajanja njegova sadržaja (*contemplatio*) i životnog ponašanja u skladu s njome (*actio*). Tim putem Božja riječ postaje svjetlo našim koracima, kako pjevamo u geslu Godine Božje riječi, po kojoj oblikujemo svoj život, ona ulazi u naše srce kao snaga koja liječi, prosvjetljuje, osposobljuje i pokreće na dobro, smješta nas u Božji svijet, u nama ostvaruje ono što obzna-njuje. Pri tom uvijek trebamo imati na pameti upozorenje sv. Jakova Apostola: „Budite vrši-telji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući same sebe“ (Jak 1,22).

Osobito značenje ima čitanje Novoga za-vjeta, u kojem nam pristupa sam Isus te nas uvjerava kao Martu, sestru Lazarovu da ne potrošimo sve svoje vrijeme u svakodnevnim brigama i poslovima, nego da poput Marije izaberemo bolji dio, sjednemo do njegovih nogu i slušamo njegovu životvornu riječ (usp. Lk 10,42). Kao Šimun farizeju u nje-govoj kući, Isus i nama kaže: „Imam ti nešto reći“. Ako mu sa Šimunom odgovorimo: „Uči-telju, reci!“ (Lk 7,40), on po čitanju Evanđelja zapodijeva s nama razgovor o važnim pita-njima našeg postojanja, ulazi u naš život kao suputnik koji pomaže da uvidimo kako je za naše dobro biti vjernički s njime duboko po-vezani, ponašati se poput njega, težiti da bu-demo vršitelji Očeve volje, te oblikujemo svoj život po evanđeoskim načelima.

Draga braćo i sestre! Pozivam vas da u svijetu prolaznosti i suza, po dnevnom čita-nju Svetog pisma u Godini Božje riječi isku-site utjehu koju vam pruža Bog, osvjetljujući smisao vašeg postojanja i otkrivajući vam cilj zemaljskog hoda. Neka vas u svim vašim na-stojanjima oko duhovnog rasta prati vjerna Isusova Majka, pozorna slušateljica i vrši-teljica Božje riječi. Od srca vas pozdravlja i blagoslivlja

+ Antun, Tominac

vaš biskup Antun

Korizmeni programi u Godini Božje riječi

Svi župni uredi u Požeškoj biskupiji primili su dopis Biskupskog ordinarijata sa smjernicama za organiziranje korizmenih programa u Godini Božje riječi.

U pripravi za ovogodišnju korizmu u Godini Božje riječi, minulih dana na arhidakonatskim razinama održani su edukacijski susreti župnih lektora te svećenika i vjeroučitelja kao glavnih nositelja korizmenih programa u Godini Božje riječi u našim župama. Tom prigodom, među ostalim, predstavljeni su spomenuti korizmeni programi koje je pripremio Pastoralni centar Požeške biskupije u suradnji s vjeroučiteljima, a oblikovani su po modelu *lectio divina*, provjerenom dugim iskustvom Crkve. Programi će se odvijati u povezanosti s nedjeljnom svetom misom i pobožnošću križnoga puta petkom, a mogu poslužiti i za susrete biblijske skupine, odnosno župnih lektora u pripravi za nedjeljna euharistijska slavlja.

a) Korizmene kateheze petkom

Sa željom da se u Godini Božje riječi što širem broju vjernika približi Sveto pismo i otvori njegovo neiscrpno vrelo, metoda božanskog čitanja (*lectio divina*) poslužila je kao temelj oblikovanju korizmenog programa petkom povezanog s pobožnošću križnog puta.

U skladu s time, prije navedene pobožnosti jedan lektor pročitati će evanđeoski tekst predstojeće nedjelje (*lectio*), nakon kojeg će vjeroučitelj ili svećenik predstaviti njegov sadržaj (*meditatio*), koristeći se građom koju će svakog ponedjeljka primiti elektroničkom poštom posredstvom biskupijskog Pastoralnog centra, a moći će ga preuzeti i na službenoj internetskoj stranici Požeške biskupije. Uslijedit će zatim pobožnost križnoga puta (*oratio*) po kraćem obliku, koja se može zaključiti molitvom iz *lectio divina*, predloženom u građi. Vjernici će nakon toga ostati neko vrijeme u šutnji kako bi primljenu evanđeosku riječ o kojoj su razmišljali i na temelju koje su molili, usvojili za vlastiti život (*contemplatio*) nakon čega će svećenik ili vjeroučitelj dati nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu

(*actio*). Milostinja koju će vjernici dati za siromašne na pobožnosti križnog puta, bit će svjedočanstvo njihova srca da u život provode ono što su u razmišljanju Božje riječi usvojili. Kao i prijašnjih godina, svećenici će prikupljenu korizmu milostinju na pobožnost križnog puta predati u Katedrali tijekom prinosa darova na Veliki četvrtak u Misi posvete ulja.

Na svom tjednom susretu lektori, predvođeni vjeroučiteljima i svećenicima, u skladu s primljenom građom dogovoriti će način ostvarivanja korizmenog programa petkom i međusobno podijeliti zaduženja. Služeći se primljenom građom, zbor lektora pripremit će se ujedno i za navještaj Božje riječi predstojeće nedjelje.

b) Korizmene nedjelje: neposredna priprava kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu

Na temelju iskustva prošlogodišnje korizme, kandidati za prvu pričest i sakrament svete potvrde slijedit će svake nedjelje predviđene korake u pripravi za navedene sakramente, koji uključuju i njihove roditelje. Župnici će se u tom pogledu poslužiti građom primljenom prošle godine, koja je utemeljena u *Redu pristupa odraslih u kršćanstvo*, i prilagođena uzrastu prvopričesničkih i krizmeničkih kandidata. Spomenuta građa biti će objavljena i na webportalu Požeške biskupije. S obzirom na to župnici će s vjeroučiteljima i župnim pastoralnim vijećem promisliti kako ih u svojim župnim okolnostima povezati s općim programom Godine Božje riječi te ih što bolje organizirati kako bi svaka korizmena nedjelja bila sastavni dio uvođenja djece i mladih u život po vjeri a svih sudionika slavlja u hodu prema Svetom trodnevlju.

Priprava za svete sakramente evangelizacijsko je djelo i ne sastoji se samo od poučavanja o stvarnostima vjere, nego od navještaja Radosne vijesti spasenja u Isusu Kristu, povezane s uvođenjem u život po vjeri i u iskustvo zajednice vjere kojoj oni po

Osim što naviještanje Božje riječi, kao važna liturgijska služba, treba biti dobro organizirano a osobe za to primjereno pripremljene, dostojno je da svi župni lektori po mogućnosti jedne korizmene nedjelje budu na svetoj misi obredno postavljeni u službu.

krštenju već pripadaju te svjedočenja vjere u svakodnevicu.

U nedjelju, 23. veljače 2020. valja roditelje i kandidate za ovogodišnje slavlje prve pričesti i svete potvrde (gdje je ona predviđena) upoznati s razlozima obveze sudjelovanja na korizmenoj svetoj misi svake nedjelje te im pojasniti ono što trebaju činiti da bi se dobro pripravili za primanje svetih sakramenata. Valja istaknuti da su kandidati za svete sakramente oni koje je župnik u dosadašnjoj katehezi upoznao i koje će kao takve proglasiti na Prvu korizmu nedjelju. Roditeljima pripravnika za svete sakramente treba posvijestiti važnost njihova sudjelovanja s djecom na korizmenim nedjeljnim svetim misama. Oni su bili jamci vjere na krštenju svoje djece, a koju u neposrednoj pripravi za sakramente nastoje u zajednici vjernika obnoviti i svojoj djeci posvjedočiti. To će Druge korizmene nedjelje na poseban način potvrditi kandidati za svetu potvrdu kada će im biti predano *Apostolsko vjerovanje*, koje će ispovijediti te vlastoručno potpisati, a pridružiti će im se prvopričesnici zajedno s ostalom zajednicom. Svoje vjerničko prijanje uz Isusa Krista pripravnici će očitovati na Treću korizmu nedjelju kada će im biti predana *Molitva Gos-*

podnja - Očenaš, molitva zajednice Isusovih krštenika. Na Četvrtu i Petu korizmu nedjelju kandidati će imati provjeru čiji je sastavni dio molitva otklinjanja i čišćenja od grijeha, što će za krizmanike biti povezano i s uskršnom svetom ispovijedi i pričesću. Bit će znakovito da Četvrte korizmene nedjelje pripravnici za prvu pričest, ako je moguće, prime prvopričesnički molitvenik, a krizmanici knjigu Evanđelja, te da na Petu korizmu nedjelju krizmanici prime križ koji će ih podsjećati na slavlje svete potvrde u kojem su ugrađeni u puno zajedništvo Crkve, a prvopričesnici budu označeni križem na čelu.

Trebalo bi roditeljima i kumovima protumačiti kako su to najbolji prvopričesnički i krizmani darovi, koji ih upućuju na stvarnost vjere čiji su dionici postali po primanju navedenih sakramenata. Korizmena priprava za svete sakramente ima svoje središte i vrhunac u uskršnom bdijenju, kada će kandidati zajedno s cijelom župnom zajednicom obnoviti svoja krsna obećanja.

Pri svršetku svakog korizmenog nedjeljnog slavlja može se ponoviti poticaj (*actio*) s korizmenog programa petkom koji će cijela župna zajednica nastojati ostvarivati u tjednu koji započinje.

Sa željom da se u Godini Božje riječi što širem broju vjernika približi Sveto pismo i otvori njegovo neiscrpno vrelo, metoda božanskog čitanja (lectio divina) poslužila je kao temelj oblikovanju korizmenog programa petkom povezanog s pobožnošću križnog puta.

KORIZMENE TRIBINE ČETVRTKOM U GODINI BOŽJE RIJEČI 2020.

DVORANA SV. TEREZIJE AVILSKE
Dragutina Lermana 1, Požega

*Milostinja koju će vjernici
dati za siromašne na
pobožnosti križnog puta, bit
će svjedočanstvo njihova srca
da u život provode ono što
su u razmišljanju Božje riječi
usvojili.*

c) Postavljanje vjernika laika u službu liturgijskih čitača

Više puta, napose na minulim arhiđakonatskim susretima župnih lektora, istaknuto je kako tijekom Godine Božje riječi osobitu pozornost želimo posvetiti skupini, ili zboru lektora – čitača u našim župnim zajednicama. Osim što naviještanje Božje riječi, kao važna liturgijska služba, treba biti dobro organizirano a osobe za to primjereno pripravljene, dostojno je da svi župni lektori po mogućnosti jedne korizmene nedjelje budu na svetoj misi obredno postavljeni u službu. Na taj način u svijesti navjestitelja Božje riječi i cijele župne zajednice bit će istaknuta važnost spomenute službe u bogoslužju. Župnik će zajedno s članovima Župnog pastoralnog vijeća, napose odborom za liturgijski i molitveni život provjeriti prikladnost dosadašnjih lektora te promisliti i o drugim osobama koje su primjerom života prikladne za vršenje navedene službe. Budući da je lektor liturgijska služba, donijet će odluku i o liturgijskoj odjeći koju navjestitelji Božje riječi trebaju nositi u službi. Potom će na središnjem nedjeljnom euharistijskom slavlju izabrane vjernike laike od dosadašnjih i novih osoba postaviti za čitače obredom koji dostavljamo u prilogu. Razložno je povjeriti navedenu službu na određeno vrijeme od pet godina, kako bi se nakon toga mogla provjeriti daljnja prikladnost lektora za vršenje te službe. Nakon toga, župnik će Pastoralnom centru u Požegi dostaviti popis postavljenih lektora (ime i prezime, datum rođenja i adresu).

Želio bih podsjetiti kako je dobro u korizmeni program uključiti i neke druge sastavnice po kojima će pripravnici za prvu pričest i potvrdu stjecati iskustvo vjere i svjedočiti je.

SVETO PISMO I CRKVA

TARAS BARŠČEVSKI

Božja riječ u Svetom pismu

5. OŽUJKA

SVETO PISMO I OSOBNA VJERA

BLANKA VLAŠIĆ

Sveto pismo – najbolji kondicijski program

12. OŽUJKA

SVETO PISMO I (HRVATSKA) UMJETNOST

MIRJANA REPANIĆ-BRAUN

Svetopisamski elementi u (hrvatskoj) sakralnoj umjetnosti

19. OŽUJKA

SVETO PISMO I (HRVATSKA) KNJIŽEVNOST

JASNA ŠEGO

Sveto pismo – neiscrpan izvor književnih tema i motiva

26. OŽUJKA

SVETO PISMO I ODGOJ

SNJEŽANA MALIŠA

Cjeloviti odgoj u inspiraciji Svetog pisma

2. TRAVNJA

TRIBINE POČINJU U 19 SATI • ULAZ SLOBODAN

*Kandidati za prvu pričest i sakrament svete potvrde slijedit
će svake nedjelje predviđene korake u pripravi za navedene
sakramente, koji uključuje i njihove roditelje.*

Među ostalim na svršetku euharistijskog slavlja Prve korizmene nedjelje prikladno je svima njima uručiti Caritasove kutije u koje će sami stavljati za potrebne ono što su sebi uskratili ili što su od drugih zatražili te će to prinijeti za prikazni dar na misi Večere Gospodnje na Veliki četvrtak, a župnici će ih predati biskupijskom Caritasu za potrebe siromašne djece. Kod krizmanika valja razvijati kršćansku

osjetljivost za siromašne i bolesne osobe i na taj način da se uključuju u Caritasove programe posjeta i pomoći takvim osobama.

Krizmanici iz župa Posavskog i Katedralnog arhiđakonata imaju priliku pridružiti se Križnom putu mladih koji ove godine polazi od Lužana i vodi preko Pleternice do Požege. Uz to, kandidati za svetu potvrdu iz župa Katedralnog arhiđakonata sudjelovat

će na misi Posvete ulja u Katedrali na Veliki četvrtak.

Zahvaljujem svećenicima i njihovim suradnicima, napose vjeroučiteljima i župnim lektorima za sve ono što će tijekom ovogodišnje korizme u Godini Božje riječi činiti. Neka Bog blagoslovi sav naš trud i nastojanja oko dubljeg života u skladu s Božjom riječju.

Otvorenje Godine Božje riječi

Na Treću nedjelju kroz godinu, 26. siječnja, koju je Apostolskim pismom »Aperuit illis« papa Franjo proglasio Nedjeljom Božje riječi, u Požeškoj biskupiji otvorena je Godina Božje riječi, koja će trajati do svetkovine Krista Kralja svega stvorenog. Središnje biskupijsko slavlje otvorenja u požeškoj Katedrali predvodio je biskup Antun Škvorčević.

U ulaznoj procesiji u kojoj su sudjelovali svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova, te župnici i lektori iz četiriju župa grada Požege, svečano je u Katedralu uneseno Sveto pismo u pratnji svijeća i cvijeća koje su nosile djevojke odjevene u narodne nošnje. Procesija se zaustavila pred glavnim oltarom otkud je đakon Matej Siluković svima nazočnima pokazao knjigu Svetog pisma te zatim iz njega pročitao ulomak iz Knjige Nehemijine koji govori kako su svećenik Ezra i leviti nakon povratka iz babilonskog sužanštva sabrali židovski narod na trgu u Jeruzalemu, čitali mu i tumačili knjigu Mojsijeva zakona. Biskup je preuzeo od đakona svečani primjerak Svetog pisma i položio ga na posebno mjesto na pobočnom oltaru u blizini ambona, gdje će stajati cijele godine, a nazočni su pjevali geslo »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka«. Potom je generalni vikar Josip Krpeljević pročitao Proglas otvorenja Godine Božje riječi u Požeškoj biskupiji u kojem biskup Antun piše:

Moćna Božja riječ

»Svjedoci smo kako čovjek u suvremenom svijetu umnaža riječi i širi ih različitim putovima, u novije doba i digitalno, te da nas one najčešće ostavljaju praznima i nemoćnima. Više nego ikad postala je aktualna *Svakidašnja jadikovka* Tina Ujevića u kojoj kaže: 'Jer meni treba moćna riječ, jer meni treba odgovor, i ljubav, ili sveta smrt.' Zahvalan sam papi Franji što nas je svojim

Apostolskom pismom pod naslovom *Tada im otvori pamet (Aperuit illis)* podsjetio na važnost Božje riječi u suvremenim društvenim prilikama. Za nju, naime, pisac Poslanice Hebrejima tvrdi da je »živa (...) i djelotvorna; oštija od svakog dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu, duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca« (Hebr 4,12). Ona nam je zasljedočena u Svetom pismu te nas papa Franjo poziva da joj posvetimo posebnu pozornost u *Nedjelju Božje riječi*, koju po prvi puta slavimo 26. siječnja 2020. Pisac Knjige mudrosti kaže da je riječ poput svojevrsnog borca jurnula iz vječne Božje tišine u noć čovječanstva (usp. Mudr 18, 14-15) te se ona usred nemoći zaglušne buke svijeta bori za nas, da čujemo Boga, te u njegovu svjetlu vidimo smisao svoga postojanja i primimo snagu za život u punini.

Apostoli su nam posvjedočili da je ta moćna Božja riječ događaj, osoba, Isus Krist, Riječ po kojoj je »sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo« (Kol 1,16), koja je tijelom postala (usp. Iv 1,14), u kojoj je život i svjetlo (usp. Iv 1,4), koja daje moć da postanemo djeca Božja (usp. Iv 1,12), baštinici života vječnoga (usp. Gal 4,7). Sv. Jeronim, Dalmatinac, jedan od najvećih poznavatelja i zaljubljenika Božje riječi, čije se 1600. obljetnice smrti spominjemo ustvrdio je kako

cijelo Sveto pismo govori o Isusu Kristu, te nepoznavanje Pisma znači nepoznavanje Krista. Stoga smo, nakon razmišljanja na posljednjoj sjednici Prezbiterskog vijeća naše Biskupije, odlučili da nalog pape Franje o proslavi *Nedjelje Božje riječi* proširimo na *Godinu Božje riječi*, koja traje od 26. siječnja do kraja liturgijske godine – svetkovine Krista Kralja, 22. studenog 2020. Tijekom toga vremena želimo u župama i obiteljima, u skupinama i pojedincima naše Biskupije, usred žurbe i buke svijeta, pronalaziti vrijeme sabranosti i tišine, čitanja i razmišljanja Svetog pisma, da bismo u svjetlu Božje objave bolje razumjeli njegov naum o nama, novim opredjeljenjem živjeli svoj kršćanski poziv, i bili potpunije dionicima spasenja, ostvarenog u Isusu Kristu, jedinom otkupitelju čovjeka.

»Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka«

Godina Božje riječi odvijat će se pod geslom »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka« (Ps 119,105), koje ćemo pjevati

u različitim liturgijskim prigodama i životnim trenucima. Geslo nas podsjeća da nam je život svojevrstan put na kojem je potrebno imati svjetla da ne zalutamo i da stignemo k cilju kamo smo se zaputili. Pored toga, geslo nas upozorava kako nam je svjetlo Božje riječi napose potrebno u teškim životnim trenucima, da bismo u mraku nevolje i patnje vidjeli smisao hoda koji vodi kroz smrt u život i budemo ljudi nepokolebljive nade.

Braćo i sestre! Pozivam vas da s oduševljenjem prihvatite Godinu Božje riječi i sudjelujete u njezinim programima s kojima će vas upoznati vaši svećenici te ne dopustite da u hrvatskoj postanemo duhovno sve prazniji i siromašniji ljudi. Sa sv. Pavlom upućujem vam najljepšu želju: »Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama!« (Kol 3,16).«

Nakon navedenih biskupovih riječi svi nazočni ponovno su zapjevali geslo Godine Božje riječi »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka«. Započela je svečana služba riječi. Đakon je prenio

Tijekom Godine Božje riječi želimo u župama i obiteljima, u skupinama i pojedincima naše Biskupije, usred žurbe i buke svijeta, pronalaziti vrijeme sabranosti i tišine, čitanja i razmišljanja Svetog pisma, da bismo u svjetlu Božje objave bolje razumjeli njegov naum o nama, novim opredjeljenjem živjeli svoj kršćanski poziv i bili potpunije dionicima spasenja, ostvarenog u Isusu Kristu, jedinom otkupitelju čovjeka.

knjigu čitanja na ambon, pokraj kojeg su za vrijeme cijele službe riječi asistenti držali upaljene svijeće, a ispred njega djevojke u narodnim nošnjama bukete cvijeća. Svako naviješteno sve-to čitanje psalmist je zaključio poklikom „Riječ Gospodnja“, a narod odgovorio pjevajući „Bogu hvala“.

Lektorska služba

U homiliji je biskup Antun pozdravio sve sudionike slavlja, napose lektore iz četiriju požeških župâ, te im je zahvalio što svojim budnim srcima osobitu pozornost posvećuju Bogu i njegovoj riječi, u trajnoj znatizelji za onim što On od nas hoće i očekuje. Istaknuvši važnost naviještanja Božje riječi, ustvrdio je da su svi kršteni pozvani i poslani biti njezini navjestitelji, ali da posebnu službu imaju oni koje zovemo lektorima ili čitačima, sa zadaćom naviještanja Božje riječi u liturgijskim slavljinama, koji se za to pripremaju u organiziranim biblijskim skupinama u svojim župama. Oni na svojim susretima, ne samo da uče kako ustima čitati i jezikom dobro izgovarati svetopisamski tekst, nego umom razmatraju objavljenu Božju istinu, srcem ju usvajaju, na njezin poticaj mole i životom je svjedoče. Kad je vjernicima u crkvi proglašavaju, oni ju naviještaju kao vlastitu životnu istinu te ona ne dopire samo do ušiju slušatelja, nego do njihova srca, ustvrdio je biskup.

Na temelju prvog čitanja u kojem prorok Izaija govori o mraku koji je zahvatio njegov narod, biskup je protumačio da je to bio mrak babilonskog sužanštva u koje su Židovi dospjeli zbog toga što je u njima potamnijela svjetlost Božja, iščezla blizina Božje riječi i zanemaren savez s Bogom. Narod je prestao osluškivati Božju riječ i vršiti Božji zakon, pojašnio je biskup, i počeo živjeti na poganski način. Prorok naviješta da će se u mraku poganske Galileje pojaviti svjetlo kad u ljudskim srcima ponovno zasja blizina Božje riječi i počnu po njoj živjeti. Biskup je ustvrdio da se to proroštvo početno ostvarilo 444.

Godina Božje riječi odvijat će se pod geslom »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka« (Ps 119,105). Geslo nas podsjeća da nam je život svojevrсни put na kojem je potrebno imati svjetla da ne zalutamo i da stignemo k cilju kamo smo se zaputili.

prije Krista, nakon povratka Židova iz babilonskog sužanštva, kad je svećenik Ezra u Jeruzalemu iznio knjigu Zakona i zajedno s drugim svećenicima narodu čitao i tumačio pojedine ulomke, a narod, ganut spoznajom da je Bog svojom riječju ponovno dospio do njihova srca, obnovio mu savez vjernosti. Inicijativu pape Franje da se današnja nedjelja proglašava Nedjeljom Božje riječi valja razumjeti na tragu onoga što je svećenik Ezra poduzeo spomenute godine, ustvrdio je biskup. Papa Franjo nas poziva da usred suvremenih lutanja ljudskim bespućima, kao nekoć svećenik Ezra, stavimo pred nas Sveto pismo te se prisjetimo da nam je Božja riječ blizu, u našim srcima, da je trebamo očistiti od pepela zaborava ili nemara te joj omogućiti da se ona u nama razari, kako bismo od njezine svjetlosti i snage mogli na zemlji živjeti i po njoj dospjeti u vječnost.

Božja riječ kao hrana

Naviješteni Matejev evanđeoski ulomak svjedoči da se navedeno Izaijino proroštvo o svjetlu koje će obasjati narod u tmini u punini ostvarilo u utjelovljenju Sina Božjega Isusa Krista. Nema većeg izazova za današnje čovječanstvo od činjenice da nam je Bog u Isusu Kristu progovorio o otajstvu svoga bića putem patnje i smrti,

MOLITVA U GODINI BOŽJE RIJEČI

Nebeski Oče!

Ti nisi daleki Bog šutnje.

U stvaranju svijeta progovorio si nam svojom svemoćnom riječju,

objavio se u povijesnim događajima,

dao nam prepoznati svoje lice

u utjelovljenoj Riječi, Isusu Kristu,

očitovao svoju ljubav u njegovoj mucu,

smrti i uskrsnuću, i uveo nas

u puno zajedništvo božanskog života.

Molimo te, da u Svetom pismu

prepoznamo tvoj govor,

otkrivamo objavu velikih djela spasenja,

razmatramo ih u srcu,

te obasjani nebeskim svjetlom,

ostvarujemo tvoj naum o nama.

Daj da moćna Kristova riječ

u svem bogatstvu trajno prebiva u nama.

U nastojanju oko vjernosti

kršćanskom poslanju u Požeškoj biskupiji

neka nas prati ponizna Djevica Marija,

Majka tvoga Sina i naša Majka.

Po istom Kristu, Gospodinu našem.

Amen.

POKLIK: *Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka.*

Ps 119, 105

najtamnijom stranom našeg postojanja, osvijetlio je njegovim slavnim uskrsnućem i pokazao put kojim se stiže do punine i smisla našeg postojanja, kazao je biskup. Dodao je da je Isusova riječ „obratite se“ u današnjem evanđelju poziv da ne ostanemo hladni i ravnodušni za Božje djelo ljudskog spasenja ostvarenog u Isusu Kristu, da se ne prepustimo nemoćima vlastitih riječi, opredjeljujući se za ljudske strategije i nastojanja od kojih se živi kratkoročno, do smrti. Potaknuo je sudionike slavlja da promisle i novim oduševljenjem prihvate Isusa Krista kao objavu Božju i njegov naum o nama te da ustrajno i pomno proučavaju što nam je On – kako uči Drugi

vatikanski sabor – objavio svojom osobom, riječima i djelima te što možemo postići svojom vjernošću Božjem naumu o nama ostvarenom u njemu.

Na koncu misnog slavlja biskup je svim sudionicima, a napose župnicima požeških župa zajedno s lektorima, zahvalio što su smatrali vrijednim sudjelovati na slavlju otvorenja Godine Božje riječi u Požeškoj biskupiji i tako posvjedočili jedinstvo Isusove Crkve na koje je apostol Pavao pozivao i zaklinjao Korinćane u ulomku današnjeg drugog čitanja.

Proslava drugog zaštitnika Požeške biskupije

Na blagdan bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, drugog zaštitnika Požeške biskupije, 10. veljače, euharistijsko slavlje u požeškoj crkvi sv. Lovre predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova, iz župa u gradu Požegi te iz drugih župa Katedralnog arhiđakonata.

U vodeći u misno slavlje, biskup je podsjetio nazočne vjernike na 60. obljetnicu smrti bl. Alojzija Stepinca i kazao kako zajedno s njima želi iskazati poštovanje i zahvalnost Bogu za snagu kojom je bl. Alojzija u teškim vremenima svjedočio vjernost Isusu Kristu, evanđeoskim načelima, Crkvi i svome narodu. Potaknuo ih je neka zagovoru drugog zaštitnika Požeške biskupije povjere svoju mjesnu Crkvu da može vjerno ostvarivati poslanje koje je započela vršiti prije dvadeset i tri godine. Dodao je kako blagdan bl. Alojzija slavimo u Godini Božje riječi, te je poželio da nam njegov primjer života po toj riječi pomogne te i sami budemo njezini marni slušatelji i vjerni vršitelji.

Tko je Alojzije Stepinac?

Biskup je započeo homiliju pitanjem: »Tko je Alojzije Stepinac?« Spomenuo je da je zacijelo netko od sudionika slavlja već pomislio kako je neprikladno postavljati to pitanje jer on nije nepoznata osoba, te je nastavio: »O Alojziju Stepincu tijekom šezdeset godina nakon njegove smrti, a skoro toliko godina i prije nje napisano je mnoštvo članaka i knjiga, izneseno bezbroj mišljenja, snimljeno nemalo filmova. U tom i jest problem!«. Biskup je upitao: »Je li istina ono što su

o njemu pisali i govorili angažirani ideološki pisci u vrijeme vladavine komunističkog sustava, kojima nije bilo po volji ono za što se on zauzimao i kako je djelovao jer to nije bilo u skladu s ulogom koju su mu dodijelili? Ili je istina o Stepincu ono što određena historiografija u susjednoj zemlji i danas o njemu raspravlja, polazeći od zadanog cilja da ga prikaže kao zločinca te ne mari za cjelovitu istinu, nego traži opravdanje za svoje postavke? Je li istina ono što kod nas o njemu govore lijevi, desni ili liberalni krugovi ili je to Stepinac skrojen za vlastite ciljeve? Konačno, je li istina ono što poneki crkveni pojedinci i skupine o njemu pišu i promiču putem različitih medija, među ostalim i filmovima ili im možda i on služi za neke njihove potrebe?« Ustvrdio je da Alojzije Stepinac sam svjedoči svoju veličinu, vjerodostojnost i vjernost Bogu, Crkvi i svakom čovjeku, ali da ostaje pitanje koliko mu omogućujemo da on govori, ili se stalno trudimo govoriti o njemu

zbog naših različitih ciljeva. »U tome je nesporazum! Možda čak i onda kad se zauzimamo za njegovu kanonizaciju, a ona zapravo služi nečemu što možda nije Stepinac«, upozorio je biskup. Istaknuo je da Stepincu ne treba naša promidžba, on najbolje govori svojim životom, primjerom koji valja poštivati, svetošću koju treba slaviti, uzorom koji valja nasljedovati. Upravo takvog Stepinca utvrdio je proces prije njegove beatifikacije, takvim nam ga je predstavio papa Ivan Pavao II. kad ga je 3. listopada 1998. proglasio blaženim u Mariji Bistrici.

Čovjek svetopisamske riječi

Naglasivši kako bl. Alojzije Stepinac u Godini Božje riječi zavrjeđuje našu posebnu pozornost, biskup je rekao da Stepinac nije bio političar, ni nacionalni vođa, niti stručnjak na nekom drugom području, nego je bio čovjek svetopisamske riječi, koju je vjernički čitao, razmatrao i po njoj se ponašao. Bio je čovjek Riječi, i čovjek od rije-

či! Osobito značenje za njegov život imalo je njegovo biskupsko geslo »U tebe se, Gospodine, uzdam«. Biskup je kazao kako se u Božjoj riječi koja je naviještena u misnim čitanjima ovoga slavlja zrcali lik bl. Alojzija Stepinca, te je na temelju prvog čitanja iz Knjige mudrosti ustvrdio da on nije promatrao svijet bezbožničkim očima koje dobro ne vide i bezbožničkim umom koji pravo ne razumije, nego očima starozavjetnog pravednika koji s velikim pouzdanjem povjerava sebe Bogu u čijoj je ruci njegova duša i životna sudbina. Bl. Alojzije, prosvijetljen i vođen Božjom riječju, između ostalog, pravo je vidio i razumio da su patnje i trpljenja sastavni dio Božjeg nauma spasenja kojima nas Bog stavlja na kušnju kako bi nas pročistio i provjerio koliko smo mu vjerni. Istaknuo je kako se završne riječi prvog čitanja, u kojem nas starozavjetni mudrac uvjера da će oni koji se uzdaju u Boga spoznati istinu i od Boga zadobiti milost i milosrđe, s pravom mogu primijeniti na bl. Alojzija i prepoznati kako je on usred progona i nepravde osuđeno svjedočio svoje biskupsko geslo »U tebe se, Gospodine, uzdam«.

U patnjama i u samoj mučeničkoj smrti, istaknuo je biskup, bl. Alojzije iskusio je i duboku Božju utjehu koju sv. Pavao spominje osam puta u naviještenom ulomku iz Poslanice Korinćanima. Toj Božjoj utjesi ime je Isus Krist! On je svojom mukom i smrću za nas pobijedio smrt te postao i bl. Alojziju jamstvo da njegov životni put neće završiti u gubitništvu, nego u slavi te davao snagu ljubavi da može pobijediti mržnju i praštati onima

Biskup je istaknuo da Stepincu ne treba naša promidžba, on najbolje govori svojim životom, primjerom koji valja poštivati, svetošću koju treba slaviti, uzorom koji valja nasljedovati.

koji su mu prouzročili velike patnje, osuđujući ga kao zločinca. Biskup je napomenuo kako nam je bl. Alojzije ostavio snažno svjedočanstvo vjernosti glasu savjesti koje ga je izdiglo iznad mnogih njegovih suvremenika koji su imali nečasne ciljeve i koristili se nečasnim sredstvima da ih ostvare.

Podsjetio je kako je upravo evanđeoskom metaforom pšeničnog zrna koje umire da bi urodilo plodom papa Ivan Pavao II. ocrtao lik bl. Alojzija Stepinca u homiliji u Mariji Bistrici prigodom njegova proglašenja

blaženim. Papa nam je tada poručio da je po založenosti života bl. Alojzija i tolikih drugih hrvatskih mučenika za dobrotu, pravednost, poštenje, praštanje i milosrđe Hrvatska postala plodnom zemljom te nas je pozvao da nam primjer njegova života bude utjeha u životnim poteškoćama i da se trudimo nasljedovati ga u navedenim vrlinama, osobito u hrabrom suočavanju sa životnim poteškoćama. Poruke vjernosti, utjehe i slave koje nam Bog šalje po primjeru bl. Alojzija duboke su, sjevremenske i

besmrtni, za razliku od tolikih ljudskih poruka kojima smo svakodnevno preplavljeni, a koje ostaju na površini života i brzo padaju u zaborav, ustvrdio je biskup.

Na svršetku slavlja biskup je zahvalio Bogu za baštinu vjere, nade i ljubavi koju nam je bl. Alojzije ostavio, od koje i mi danas želimo živjeti te pozvao nazočne da obidu oko oltara gdje su pohranjene Blaženikove moći te ga zamole da i oni žive onom snagom kojom je on bio pobjednik u mnogim nevoljama.

Štepinčevo u Novskoj

Zupljani Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj blagdan svoga nebeskog zaštitnika slavili su svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio je Robert Šreter, župnik Župe sv. Emerika u Šestinama, u koncelecijaciji sa svećenicima Novljanskog dekanata predvođeni arhiđakonom Milanom Vida-kovićem i dekanom Pejmom Oršolićem.

Ovom slavlju prethodila je trodnevna duhovna priprava koju su vodili: Ivan Rončević, župni vikar Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj, zatim Žarko Turuk, župnik Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru i fra Anto Gavrić, dominikanac iz Zagreba.

Propovjednici su svojim prigodnim homilijama prisutnim vjernicima približili život i djelo bl. Alojzija te pozvali vjernike na molitvu, nasljedovanje i zagovor. Pozvali su štovatelje bl. Alojzija da se na vrelu njegove žrtve, poniznosti i vjernosti napajaju i obogaćuju u duhovnom životu, štovanju Blažene Djevice Marije, obiteljskim vrijednostima, brizi za bližnje, domoljublju i dr.

Drugi dan trodnevnice su uveličali vjernici župe Budaševo. Oni su u dvorani Pučkog otvorenog učilišta uprizarili život i djelo bl. Alojzija Stepinca.

Slavlje su svojim sudjelovanjem uveličale mnogobrojne udruge proistekle iz Domovinskog rata sa svojim barjacima, predstavnici gradske vlasti, učenici novljanskih škola i članovi KUD-ova u narodnim nošnjama. Na kraju slavlja prisutnima se obratio domaći župnik Perica Matanović koji se zahvalio svećenicima na iskazanoj spremnosti da svojim homilijama, ispovijedanjem i molitvom obogate duhovni život Župe te svim vjernicima koji su sudjelovali u pripravi za ovogodišnje slavlje. (I. Lalić)

Proslava Štepinčeva u Virovitici

Na svetkovinu bl. Alojzija Stepinca župljani istoimene župe u Virovitici svečano su proslavili svog nebeskog zaštitnika. Euharistijsko slavlje predvodio je Dragan Hr-gić, župnik Župe sv. Josipa u Slatini, u zajedništvu svećenika Virovitičkog dekanata i brojnih vjernika.

U svojoj homiliji potaknuo je prisutne vjernike da se ugledaju na blaženog Stepinca i njegovo srce puno ljubavi i predanja u Boga, te svoje srce oraspolože da nasljeđuje Kardinalovo srce. Istaknuo je kako je Alojzija resila krepost čistoće srca, duboka vjera i pouzdanje u Gospodina u najtežim životnim situacijama. Naglasio je kako ljubav prema Bogu uključuje žrtvu i odricanja koje je Stepinac, prožet vjerom i ljubavlju za Krista i njegovu Crkvu, svesrdno prihvatio i svjedočanstvom života posvjedočio.

Po završetku misnoga slavlja vjernici su obišli oko glavnoga oltara u kojem su ugrađene Štepinčeve moći i time se pridružili brojnim hodočasnicima i moliteljima koji su tih dana pohodili njegov grob u zagrebačkoj Katedrali.

Svetkovini Štepinčeva prethodila je duhovna priprava kroz devet dana.

Blaženi Alojzije Stepinac proslavljen u Stražemanu

U župnoj crkvi svetog Mihaela Arkandela u Stražemanu za proslavu bl. Alojzija Stepinca župljani su se počeli pripremati trodnevnicom koju je predvodio sadašnji župnik Robert Mokri te umirovljeni župnik Josip Devčić.

Na sam spomendan, 10. veljače, središnje misno slavlje predvodio je Drago Tukara, ravnatelj Caritasa Đakovačko-osječke nadbiskupije uz koncelecijaciju arhiđakona Katedralnog arhiđakonata i župnika u Vetovu Dražena Akmačića, kutjevačkoga župnoga vikara Dejana Ilića te stalnog đakona u Stražemanu Zdravka Tidla.

U homiliji se predvoditelj slavlja osvrnuo na sam život blaženog Alojzija Stepinca kao uzora vjere i vjerskog života u koji se trebamo ugledati te po njegovu primjeru nastojati živjeti. Veliku ulogu u odgoju djece, napominje predvoditelj, imaju roditelji, posebno majka, nositeljica života, baš kao što je imala u Kardinalovu životu njegova majka Barbara. Njezina privrženost Gospodinu očitovala se u postu i molitvi Blaženoj Djevici Mariji da Bog uzme njezina sina za svećenika. Na kraju homilije potaknuo je vjernike na ustrajnu vjernost Bogu te molitvu za Blaženikovo proglašenje svetim.

Po završetku svečanog misnog slavlja župnik Robert Mokri zahvalio je predvoditelju i svećenicima koncelebrantima te pozvao da poput dragog nam Alojzija, uvijek čiste savjesti, branimo Boga i svoju domovinu. (Tekst i foto: I. Škrabal)

Gospa Lurdska u požeškoj Katedrali

Na spomendana Gospe Lurdske, 11. veljače, biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj Katedrali euharistijsko slavlje u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz župa Požeškog dekanata.

Pozdravljajući nazočne svećenike i vjernike, rekao je da se ovim slavljem pridružujemo mnoštvu vjernika koji diljem svijeta danas iskazuju posebno poštovanje i odanost Isusovoj Majci, kao i svima onima koji su je ubrzo nakon njezinih ukazanja u Lurdu, u drugoj polovici 19. st. pred njezinim kipom, u ovoj crkvi započeli štovati i moliti njezin zagovor.

Bog na prvom mjestu

U homiliji se biskup osvrnuo na činjenicu da se posvuda u Hrvatskoj govori kako bi trebalo nešto učiniti da se krene naprijed, ali se čimbenici društvenog života ne uspijevaju dogovoriti o prioritetima, utvrditi redoslijed onoga što treba učiniti. Ustvrdio je da nam je Bog 1858. godine u Lurdu, po ukazanju Isusove majke maloj Bernardici, priopćio koji su njegovi prioriteti i što trebamo raditi da se među nama ostvari Božji projekt. Kazao je sudionicima slavlja neka budu radosni zbog te Božje objave i to onom radošću na koju svoje suvremenike poziva prorok Izaija kad u ulomku prvog naviještenog čitanja kaže: »Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime svi

koji ste nad njim tugovali!« I odmah obrazlaže zašto se trebaju radovati: »Jer ovako govori Gospodin: 'Evo, mir ću na njih kao rijeku svratiti [...] Dojenčad ću njegovu na rukama nositi i milovati na koljenima. Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti.«

Bog o kojem govori prorok Izaija, nastavio je biskup, suosjećajni je Bog koji želi svakoga od nas privinuti k svome srcu. Po Marijinim ukazanjima u Lurdu On nam se objavio upravo kao Bog topline i milosrđa, koji nas želi zagrliti i zamilovati, ustvrdio je biskup. Kazao je: »Kadgod dodemo u Lurd, iskusimo ondje neku toplinu i blizinu, nešto lijepo i srdačno, osjetimo kako nas Marija prihvaća na svoje majčinske ruke i privija svom srcu, tu-mačeći nam tko je i kakav je Bog koje-

mu je ona povjerovala i kojemu služi. Poziva nas da se radujemo što nismo odbačeni - ni kao pojedinci ni kao zajednica - nego uvijek vrijedni Božje pozornosti, njegove dobrote i ljubavi. Istaknuo je kako nas je Marija u Lurdu podsjetila da je naše obraćenje najveći Isusov prioritet, prvo i najvažnije što svaki čovjek treba učiniti, kako je On to proglasio na početku svoga javnog djelovanja. Biskup je pojasnio da obratiti se konkretno znači staviti Boga na prvo mjesto u svom životu. Upozorio je, ako u našim životima On ne bude na prvom mjestu, događat će se nered i to ne samo na društvenoj razini, nego onaj najteži nered u dubinama naših bića, u našoj savjesti. Pozvao je sudionike slavlja da i oni poput Marije Bogu dodijele prvo i najvažnije mjesto u svojim srcima, riječima i opredjeljenjima i da to uz njezin zagovor i pomoć svakoga dana nastoje što bolje, dublje, radosnije i zanosnije ostvarivati. Potom ih je pozvao da u njihovim prioritetima nakon Boga, bude prvi i najvažniji čovjek i njegov život, nasljedujući na taj način Boga koji je u Isusu Kristu i njegovu prednju za nas u smrt posvjedočio koliko mu je stalo do čovjeka. Pojasnio je da se to načelno opredjeljenje za čovjeka konkretno ostvaruje kad se zalažemo za pravo na život svakog ljudskog bića, osobito slabog, krhkog, siromašnog i bolesnog čovjeka, i kad u svojim opredjeljenjima stavljamo čovjeka i njegovo dostojanstvo ispred materijalnih dobara.

Obraćenje i molitva

Navedenu poruku biskup je potkrijepio i naviještenim evanđeoskim ulomkom,

istaknuvši kako nam sv. Luka pripovijeda da je Marija u činjenici utjelovljenja Sina Božjega pod njezinim srcem razumjela koliko je čovjek važan Bogu. Požurila je to Božje čovjekoljublje posvjedočiti konkretnim služenjem svojoj rođakinji Elizabeti, donoseći u njezin dom još nerođenog Gospodina Isusa Krista. Biskup je ustvrdio da se u prizoru Marijina pohađenja Elizabeti dogodio najljepši susret - Ivan začet u Elizabetinoj utrobi, Isus začet u utrobi Marijinoj. Božjim naumom dva začeca, Božjim naumom dva rođenja. Radost susreta s Bogom i međusobno, Marija i Elizabeta pretočile su u molitvu zahvalnosti Bogu. Marija u svom »Veliča« zahvaljuje Bogu što je pogledao na nju, neznatnu službenicu svoju, izabrao ju da u njoj ostvari svoje najveće djelo čovjekova spasenja. Biskup je istaknuo da Marija u Lurdu pored obraćenja poziva i na molitvu.

Pripomenuvši kako je u Hrvatskoj danas malo pravih susreta među ljudima zbog prevladavajućeg individualizma, sebičnosti, podjela i sukobljavanja, koji nisu poštjedili niti obitelji, biskup je poručio sudionicima slavlja kako je u tim okolnostima njihova vjernička zadaća da se nadahnuti Božjim porukama po Marijinim ukazanjima u Lurdu trude u obitelji i hrvatskom društvu ostvarivati Božje prioritete, nastojeći povezivati ljude i među njima promicati razumijevanje, solidarnost, plemenitost i ljubav.

Kišovito vrijeme nije dopustilo da se nakon pričesti održi tradicionalna procesija s kipom Gospe Lurdske pa je u Katedrali održana služba svjetla, hvalâ i molbenica Isusovoj Majci.

Svjetski dan bolesnika u požeškoj bolnici

Na spomendan Gospe Lurdske i 28. Svjetski dan bolesnika, 11. veljače biskup Antun Škvorčević pohodio je Županijsku opću bolnicu u Požegi te je u bolničkoj kapeli predvodio euharistijsko slavlje za bolesnike i bolničko osoblje.

Biskup je zamolio Blaženu Djevicu Mariju neka svojim zagovorom pomogne da onaj val duhovnog i tjelesnog ozdravljenja koji je pokrenula u Lurdu dopre i do nas te da bude više cjelovitog ljudskog zdravlja u ovoj i drugim našim bolnicama i izvan njih.

Pozdravivši ravnatelja Bolnice sa suradnicima, liječnike, medicinske sestre i tehničare te sve druge sudionike slavlja, biskup je članovima Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestra i tehničara u Požeškoj biskupiji čestitao blagdan Gospe Lurdske, njihove zaštitnice.

S osobitim poštovanjem pozdravio je nazočne bolesnike, podsjetivši ih da danas slavimo Svjetski dan bolesnika i da je za tu prigodu papa Franjo uputio Poruku pod naslovom »Dodite k meni svi vi izmoreni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti«.

Liječiti ljudskom blizinom

U homiliji je biskup govor o zdravlju i ophođenju s bolesnikom kao s osobom povezao s naviještenom Božjom riječju. Kad Isus u evanđeoskom ulomku slavi nebeskog Oca što je svoj božan-

ski naum sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima, On polazi od konkretnog stanja u kojem su onodobni pismoznanci Božju riječ tumačili na intelektualistički i legalistički način, namećući ljudima mnoštvo zakonskih propisa, preteških za održavanje, i koji nisu bili svjesni da Bog svoju riječ ponajprije upućuje ljudskom srcu, a tek onda njegovu umu. Isus Krist je istinska Očeva objava ljudima. On, za razliku od rabina svoga vremena, nije učitelj koji ljude uči propisima i zakonima, nego im iskazuje milosrđe, dobrotu i ljubav, unosi u njihova srca mir. On poziva da

učimo od njega, ne zato što On puno toga zna, nego zato što je njegovo srce blago i ponizno te je stoga njegov jaram sladak, a breme lako, i zato što nas želi uključiti u dimenzije svoga božanskog života, naglasio je biskup. Potaknuo je liječnike i drugo medicinsko osoblje da u liječenju bolesnika, napose onih u terminalnoj fazi, kad više ne pomaže stručno znanje kojim raspolažu, budu s njima toplinom svoga srca, liječe svojom ljudskom blizinom.

Bolesni privlače Isusov pogled

Biskup je potom naveo riječi kojima papa Franjo u svojoj Poruci za Dan bolesnika ohrabruje bolesnike: »Draga braćo i sestre koji ste bolesni. Vaša vas bolest na poseban način svrstava među one koji, "izmoreni i opterećeni", privlače Isusov pogled i srce. Odatle dopire svjetlo koje će rasvijetliti

trenutke tame, odatle dolazi nada koja će ublažiti nevolju koja vas je snašla. On vas poziva da dodete k Njemu: „Dodite“. U Njemu ćete naći snagu da se nosite s brigama i pitanjima koje vas salijeću u toj "mračnoj noći" tijela i duše. Krist nam nije dao recepte, nego nas svojom patnjom, smrću i uskrsnućem oslobađa od jarma zla.« Zatim Papa upućuje riječi poticaja bolničkom osoblju: »Dragi zdravstveni djelatnici. Svaki dijagnostički, preventivni, terapijski, istraživački zahvat, sva njega i rehabilitacija uvijek su u službi bolesne osobe pri čemu imenica "osoba" ima prednost pred pridjevom "bolesna". U svome radu, stoga, uvijek promičite dostojanstvo i život svake osobe i odbacujte svaki oblik eutanazije, potpomognutog samoubojstva ili zatiranja života, pa i kada je posrijedi terminalna bolest«. Biskup je ustvrdio da navedene papine riječi zavrjeđuju našu pozornost jer one nisu samo vjerska, nego univerzalna, općeljudska, civilizacijska i humanizacijska poruka, važna za čovječanstvo u cjelini.

Podsjetio je sudionike slavlja da se Svjetski dan bolesnika slavi na blagdan Gospe Lurdske iz razloga što se od Marijinih ukazanja 1858. godine sve do danas u Lurdu okupljaju brojni bolesnici. Ustvrdio je kako oni svojim hodočašćima u to mjesto na svoj način obznanjaju svijetu istinu o čovjeku kao ranjenom biću, ne samo bolešću tijela, nego i bolešću duha koja se zove grijeh. Ali još više od toga, oni svjedoče istinu o Bogu koji čovjeka ne prepušta samom sebi u stanju njegove tjelesne ranjenosti, a napose ranjenosti grijehom i zlom, već ga liječi svojim milosrđem i ljubavlju. Zamolio je Blaženu Djevicu Mariju neka svojim zagovorom pomogne da onaj val duhovnog i tjelesnog ozdravljenja koji je pokrenula u Lurdu, dopre i do nas te da bude više cjelovitog ljudskog zdravlja u ovoj i drugim našim bolnicama i izvan njih.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio svim djelatnicima Opće županijske bolnice na čelu s ravnateljem Željkom Glavićem za sve što nastoje činiti, služeći ljudima u njihovim teškim stanjima bolesti i pristupajući im kao jedinstvenim i neponovljivim osobama. Zahvalio je bolničkom dušobrižniku Dragoslavu Koziću za redovito pohađanje Bolnice i duhovno služenje bolesnicima. Članicama Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestra i tehničara u Požeškoj biskupiji zahvalio je za njihovo vjerničko svjedočenje na različitim razinama, napose pjesmom kojom pomažu da u ovoj Bolnici bude snaznija Božja prisutnost.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine u Đakovu

U Nadbiskupskom domu u Đakovu, 31. siječnja održana je 48. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine pod predsjedanjem đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita Đure Hranića.

Na sjednici su sudjelovali požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović, pomoćni biskup đakovačko-osječki Ivan Ćurić

i umirovljeni nadbiskup metropolit Marin Srakić. Bio je prisutan i kancelar Nadbiskupskog ordinarijata u Đakovu Drago Marković.

Nakon molitve nadbiskup Hranić pozdravio je sve nazočne. Naglasio je da se susret biskupa održava na spomen dan sv. Ivana Bosca te je istaknuo uzoran primjer toga svetog odgojitelja i pedagoga te njegova zauzimanja za

mlade, posebno za one koje su mnogi smatrali problematičnima. Njegov primjer uči i nas, današnje pastire i odgojitelje, kako se pristupa mladosti, kako se od njih i zajedno s njima uči te kako ih se postupno vodi na putu njihova suobličenja na sliku Kristovu. Sv. Ivan Bosco nam je primjer i izazov napose u ovim mjesecima dok se kao biskupijske i župne zajednice nizom

kateheza pripremamo za Nacionalni susret hrvatske katoličke mladeži u svibnju ove godine u Zagrebu.

Slijedom ranije skupštine biskupa u svibnju prošle godine u Požegi te dosadašnjih promišljanja unutar Hrvatske biskupske konferencije, biskupi su promišljali o osnivanju, konkretnim zadaćama, smjernicama za rad i o profilu potencijalnih članova nadbiskupijskoga ureda za zaštitu maloljetnika i ranjivih osoba te biskupijskoga povjerenstva i povjerenika u skladu s motuproprijem pape Franje „Vi ste svjetlo svijeta“, o njihovoj međusobnoj suradnji kao i o suradnji s postojećim te predviđenim crkvenim tijelima na nacionalnoj razini.

U drugom dijelu skupštine biskupi su se susreli s djelatnicima i suradnicima Međubiskupijskoga suda prvoga stupnja sa sjedištem u Đakovu. Saslušali su izvješća o djelovanju, broju parnica i o personalnim potrebama Suda u Đakovu, ali i područnih biskupijskih sudova. Zajedno s djelatnicima Suda usuglasili su načelne stavove i odgovore na neka pitanja povezana s radom Suda.

Biskup primio slatinskog gradonačelnika

U Biskupskom domu u Požegi, 16. siječnja, biskup Antun Škvorčević primio je slatinskog gradonačelnika Denisa Ostrošića u pratnji pročelnika za upravni razvoj Grada Slatine Marina Kokorića. Pridružio im se Ivica Žuljević iz Ureda za gradnju i moderator Biskupskog ordinarijata.

Biskup je upoznao gradonačelnika s funkcioniranjem Požeške biskupije i položajem župa kao pravnih osoba koje su u skladu s Ugovorom između Svete Stolice i Republike Hrvatske o pravnim pitanjima uvrštene u registar pravnih osoba. Protumačio je specifičnost uprave vremenitim dobrima pojedine crkvene pravne osobe te način na koji one u tom pogledu mogu surađivati s lokalnim upravama. Zahvalio je gradonačelniku za dobru suradnju sa slatinskom župom sv. Josipa i bl. Ivana Merza te župom Sladojevci, koja se nalazi na području slatinske gradske uprave. Razmotrili su pitanja koja se odnose na suradnju crkvenih ustanova s Gradom te zaključili kako je potrebno u župi Sladojevci pronaći mogućnost da vjernici u Donjim Meljanima i Bakiću dobiju

prostor za liturgijska okupljanja koji im sada nedostaje. Gradonačelnik je biskupu izložio svoje viđenje stanja i ono u čemu Grad može biti od pomoći u spomenutom pogledu. Moderator Žuljević predstavio je sve što je Biskupija poduzela s obzirom na kapelu u Donjim Meljanima i izvijestio da je nakon dužeg vremena konačno izrađen za nju arhitektonski projekt i

uskoro bi se trebala dobiti građevinska dozvola. Zaključeno je da se što prije zajedničkim snagama pristupi njezinoj izgradnji, a potom će se razvijati mogućnosti ostvarenja i kapele u Bakiću. Biskup i gradonačelnik razmotrili su i druga pitanja iz društvenog života, napose doprinos koji bi na području kulture mogla dati suradnja između Grada i Crkve.

Ministar Aladrović kod biskupa

Biskup Antun Škvorčević primio je 8. veljače u Biskupskom domu u Požegi Josipa Aladrovića, ministra rada i mirovinskog sustava Republike Hrvatske. Upoznao je ministra s katoličkim školama i drugim ustanovama Požeške biskupije te su razgovarali o određenim pitanjima radnog prava i uređenih odnosa između poslodavca i radnika. Dotaknuli su se i nekoliko drugih aktualnih tema hrvatskog društvenog života i doprinosa koji Crkva može dati obzirom na vrijednosni sustav, utemeljen na njezinu tisućljetnom iskustvu. Posebno su razmotrili određene projekte identitetske naravi, svjedočanstvo europskog kulturnog bogatstva u različitosti, za čije se ostvarenje zauzima Požeška biskupija.

Međunarodna konferencija »Ljudsko bratstvo – temelj mira i sigurnosti u svijetu«

Utorak i srijedu, 4. i 5. veljače u Zagrebu je održana međunarodna konferencija „Ljudsko bratstvo – temelj mira i sigurnosti u svijetu“. Konferenciju su organizirali Liga muslimanskog svijeta i Mešihat Islamske zajednice u Hrvatskoj u suradnji s Hrvatskom biskupskom konferencijom pod pokroviteljstvom predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar-Kitarović. Uz brojne uzvanike iz svijeta, napose muslimanskog, te nositelje državnih vlasti u RH na čelu s predsjednikom Grabar-Kitarović, predsjednikom Hrvatskog sabora Gordanom Jandrokovićem i predsjednikom hrvatske Vlade Andrejem Plenkovićem, na svečanom otvorenju Konferencije sudjelovali su i predsjednik HBK Želimir Puljić, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, apostolski nuncij u RH Giorgio Lingua, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog Antun Škvorčević, te Khaled Akasheh, tajnik Komisije za dijalog s muslimanima pri Papinskom vijeću za međureligijski dijalog.

Što nas povezuje?

Nakon što je predsjednica Grabar-Kitarović otvorila Konferenciju, započela su izlaganja koja su bila podijeljena u pet sesija. Biskup Antun Škvorčević održao je izlaganje pod naslovom „Katolici i muslimani u Hrvatskoj pred izazovom bratstva“. Napomenuo je kako se spominjemo prve godišnjice „Deklaracije o ljudskom bratstvu za svjetski mir i zajednički život“ koju su u Abu Dhabiju potpisali papa Franjo i Ahmad Al-Tayyib, veliki imam Al-Az-hara. Kazao je da u svom izlaganju želi progovoriti o polazištima za promicanje bratstva među ljudima, kako ih u Deklaraciji zastupaju njezini potpisnici, te na primjeru odnosa katolika i muslimana u Hrvatskoj posvjedočiti o njihovim mogućnostima.

U nastavku izlaganja rekao je da se potpisana Deklaracija ne bavi onim što kršćane i muslimane razlikuje i dijeli, nego polazi od činjenice da ih povezuje vjera u jednoga Boga Stvoritelja i poimanje čovjeka kao stvorenog bića koje nadilazi sama sebe te utvrđuje da je njegova transcendentna određenost najčvršći temelj ljudskog dostojanstva i neotudivih prava. Biskup je naglasio: „Ovo zajedničko antropološko stanovište ima veliko značenje ponajprije za sve one koji vjeruju u Boga Stvoritelja te su oni prvi pozvani međusobno se poštovati, uzajamno se povezivati i konkretnim odnosima suradnje svjedočiti veličinu

i nedodirljivost ljudske osobe kao Božjeg stvorenja. Potom im je zadaća zauzimati se za takvo vrednovanje i poštivanje svakog čovjeka na svim društvenim razinama te na taj način pridonositi pravедnosti i miru. Navedeni odnos istovremeno je pokazatelj koliko su pojedine religijske zajednice vjerodostojne u svojoj vjeri, i dokaz da se nisu pretvorile u ideologiju koja ne služi Bogu niti čovjekovu dostojanstvu. Budući da je s polazišta vjere svaki čovjek bez razlike Božje stvorenje, postoji među svim ljudima duhovno srodstvo, kojem Deklaracija daje značenje bratstva i koje međusobno povezuje dublje ljude, nego rodbinsko i nacionalno srodstvo, utemeljeno na tlu i krvi. Naime, u bratstvu po krvnom srodstvu postoji određena prisila, dok je bratstvo iz vjere u Boga Stvoritelja povezano sa slobodom koja vlastito postojanje poima kao Božji dar te s tog istog polazišta drugoga i drugačijega prihvaća s poštovanjem. Vjera u Boga Stvoritelja ima univerzalno značenje i ne smije biti povod za bilo koju isključivost, a još manje mržnju prema bilo kojem čovjeku ili opravdati nasilje.“

Prijateljski odnosi

U drugom dijelu izlaganja msgr. Škvorčević istaknuo je visoku razinu odnosa katolika i muslimana u Hrvatskoj, napomenuvši kako je Islamska zajednica još početkom 20. stoljeća prepoznata kao važan čimbenik u hrvatskom društvu što je 1916. i formalno potvrđeno Zakonom o priznanju islamske vjeroispovijesti u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji, naglasio je i doprinos Islamske zajednice u obrambenom ratu od 1991. do 1995. godine. Biskup je istaknuo i važnost potpisivanja ugovora 2002. godine između Vlade RH i Islamske vjerske zajednice u Hrvatskoj čime su im među ostalim zajamčena prava na odgojno-obrazovnu djelatnost i novčanu potporu. U nastavku izlaganja pohvalio je suradnju između vodstva Islamske zajednice i ostalih vjerskih zajednica te je kao primjer naveo dugogodišnjeg predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Zagrebu efendije Šefka Omerbašića, koji se redovito odazivao na pozive Katoličke Crkve prigodom raznih nacionalnih događaja na kojima je držao govore. Biskup je istaknuo kako je takva suradnja, osobito važna u vrijeme komunističke vladavine, ukazivala na

„Vjera u Boga Stvoritelja ima univerzalno značenje i ne smije biti povod za bilo koju isključivost, a još manje mržnju prema bilo kojem čovjeku ili opravdati nasilje“, istaknuo je biskup Škvorčević.

one sastavnice vjere koje je II. vatikanski sabor proglasio zajedničkim.

Biskup je dodao da je takvo promicanje povezanosti nastavio Omerbašićev nasljednik, muftija, akademik Aziz Hasanović, te se takva suradnja dviju vjerskih zajednica očituje na više razina, kao što su: sudjelovanje na programima Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, molitva prigodom spomena žrtava II. svjetskog rata, napose u Jasenovcu i Bleiburgu; susreti katoličkih škola i škole Islamske zajednice, suradnja na razini visokoškolskih ustanova te nastupi u javnosti, na karitativnoj razini te u zajedničkim javnim nastupima s obzirom na neka čudoredna pitanja.

„Na temelju ovog kratkog uvida u stanje odnosa između katolika i muslimana u Republici Hrvatskoj vjerujem da je moguće utvrditi kako se oni zauzetim nastojanjem obiju vjerskih zajednica izgrađuju u otvorenosti, međusobnom prihvaćanju i poštovanju u različitosti, polazeći od onoga što im je u vjeri zajedničko te se mogu nazvati prijateljskim, kako to često ističe muftija Hasanović ili bratskim, kako ih predstavljaju papa Franjo i veliki imam Al-Tayyib u svojoj Deklaraciji“, poručio je biskup.

Drugoga dana Konferencije svoja izlaganja održali su msgr. Khaled Akasheh na temu jačanja mira i sigurnosti, dok je prof. Tomislav Kovač predstavio četiri oblika međureligijskoga dijaloga iz katoličke perspektive Drugoga vatikanskog koncila; dijalog života, dijalog djela, teološki dijalog i duhovni dijalog.

Središnje biskupijsko ekumensko slavlje u Požegi

»Pružimo ruku Gospodinu Isusu, otvorimo mu srce, zamolimo ga da nas ispuni snagom svoga Duha i pomogne da ovo molitveno „nesvakidašnje čovjekoljublje“ prenesemo u svakodnevni život te svjedočimo uzajamnu dobrohotnost, međusobno prihvaćanje, milosrđe i praštanje, koje stvara povjerenje i prepoznaje u drugome i drugačijem Božje stvorenje, Isusova brata i sestru«, poručio je biskup Škvorčević.

Središnje ekumensko slavlje Požeške biskupije održano je 24. siječnja u crkvi sv. Lovre u Požegi. Pozdravljajući sudionike slavlja, biskup Antun Škvorčević je rekao: »Okupili smo se u požeškoj starodrevnoj crkvi sv. Lovre da bismo u okviru Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana s Isusom i brojnim kršćanima diljem svijeta upravili molitvu Ocu za njegove učenike: „Da svi budu jedno“ (Iv 17,21). S velikim poštovanjem upućujem izraze srdačne dobrodošlice njegovoj Preosvećenosti gospodinu Jovanu Čulibrka, pakračko-slavonskom episkopu s pratnjom i gospodinu Péteru Szennu, biskupu Reformirane kršćanske kalvinističke Crkve u Hrvatskoj. U vama, Preosvećeni, pozdravljam sve svećenike, monahe i monahinje te druge vjernike Vaše Eparhije. Jednako tako u Vama g. biskupe Szenn pozdravljam sve pastore i vjernike Reformirane Crkve, koji su povjereni Vašoj brizi na području Požeške biskupije, napose u Pleternici i Bjeliševcu.«

Brodolomna stanja

Podsjetio je da se ovogodišnja Svjetska molitvena osmina odvija pod geslom

„Iskazivahu nam nesvakidašnje čovjekoljublje“ (Dj 28, 2). Geslo podsjeća na brodolom sv. Pavla i raspoloženje kojim su stanovnici otoka Malte primili Apostola i suputnike. »Tijekom burne povijesti Isusovi učenici doživjeli su brodolom podjela, uzrokovan njihovim slabostima i grijesima. Svojevrsni brodolom dogodio se u Hrvatskoj i u nedavnome ratu. Među onima koji ispovijedaju Isusovo ime on je ostavio trag određenog nepovjerenja, podjela, netrpeljivosti i isključivosti. Na ovom molitvenom slavlju prisutan je uskrsl Gospodin koji je rekao: „Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima“ (Mt 18, 20), te nam iskazuje svoje nesvakidašnje božansko čovjekoljublje. Želi nas potaknuti, štoviše oduševiti, da i mi usred naših brodolomnih stanja jedni drugima iskazujemo nesvakidašnje čovjekoljublje. Pružimo ruku Gospodinu Isusu, otvorimo mu srce, zamolimo ga da nas ispuni snagom svoga Duha i pomogne da ovo molitveno „nesvakidašnje čovjekoljublje“ prenesemo u svakodnevni život te svjedočimo uzajamnu dobrohotnost, međusobno prihvaćanje, milosrđe i praštanje, koje stvara povjerenje i prepoznaje u drugome i drugačijem

Božje stvorenje, Isusova brata i sestru. To napose želimo i molimo za vas, djecu i mladi, nositelje hrvatske budućnosti. U našoj večerašnjoj molitvi želimo se spomenuti prognanika i izbjeglica koji pogođeni ratom ili siromaštvom u različitim zemljama svijeta kucaju na vrata Europe, te nerijetko doživljavaju pravi brodolom na moru, ostavljajući ondje i svoje živote. Još teži brodolom manjak je čovjekoljublja s kojim se susreću. Molimo s papom Franjom da Gospodin potakne srca i savjesti odgovornih u Europi i svih nas, te im pružimo ruku pomoćnicu, ljudskosti i solidarnosti koja ih potvrđuje u dostojanstvu Božjih stvorenja«, poručio je biskup Antun.

Držati se zajedno

Nakon naviještenih svetih čitanja episkop Jovan povezo je evanđeoski govor o spasenju s naviještenim ulomkom iz Djela apostolskih u kojem se pripovijeda kako su svi mornari i putnici preživjeli brodolom i prispjeli na Maltu gdje su im žitelji tog otoka iskazali veliku gostoljubivost, zato što su poslušali savjet apostola Pavla koji je tom lađom kao zarobljenik putovao na suđenje u Rim, da ne dopuste mornarima da napuste lađu, nego da ih prisile ostati na njoj zajedno sa svim drugima dok se lađa ne približi dovoljno blizu kopnu da mogu do njega doplivati ili doplutati. To je velika poruka svima nama putnicima na lađi koja se zove Crkva – bit ćemo spašeni na nemirnom moru života samo ako se budemo držali zajedno i ostanemo na toj lađi. Samo se zajedno možemo spasiti iz mračnih dubina naše tvrdoglavosti i grijeshnosti i zato nas Gospodin svojom moćnom rukom prisiljava da se držimo zajedno, ustvrdio je episkop.

Potom su školska djeca upalila svijeće na uskrasnoj svijeci u znak žive

vjere u srcima sudionika slavlja koji su potom ispovjedili Nicejsko-carigradsko Vjerovanje. Zatim su pristupili mladi vjernici noseći natpise s nakanama koje su izricali u Molitvi vjernih – pomirenje, prosvjetljenje, nada, povjerenje, snaga, gostoljubivost, obraćanje i velikodušnost.

Nakon što su sudionici slavlja izmolili Molitvu Gospodnju i pružili mir jedni drugima, prigodnu riječ uputio im je biskup Péter. Poželio im je da kao što su se u obredu mira povezali rukama koje su pružili jedni drugima u ime Gospodina Isusa Krista, budu povezani vjerom u uvijek istoga i nepromjenjivoga Spasitelja našega Isusa Krista koji nas je svojom smrću oslobodio naših grijeha i uskrsnućem učvrstio u uvjerenju da On vlada ovim našim svijetom. Stoga je pozvao sudionike slavlja, kako djecu tako i odrasle, da pružaju dobar primjer jedni drugima. Pozvao ih je da budu jedno u Kristu te da ih u njihovim strahovima i slabostima tješi i hrabri njegova blizina i njegova zauzetost za njih.

Na svršetku slavlja biskup Antun zajedno s episkopom Jovanom i biskupom Péterom zazvao je na sudionike slavlja Božji blagoslov.

Duhovne vježbe za svećenike

Od ponedjeljka 3. veljače do četvrtka 6. veljače u Domu sv. Augustina u Velikoj održane su duhovne vježbe za četrdesetak svećenika Požeške biskupije. Predvodio ih je doc. dr. Taras Barščevski, profesor na katedri Svetog Pisma Novog zavjeta Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Nedavno proglašena Godina Božje riječi u Požeškoj biskupiji sadržajno je usmjerila nagovore duhovnih vježbi koje su se održale pod temom „Povjereni riječi Božjoj“ (usp. Dj 20, 32). Osim zajedničkih molitvenih susreta i euharistijskih slavlja prof. Barščevski poticao je svećenike na promišljanje kroz meditacije i konferencije. Polazeći od Svetoga pisma predstavio im je službe starozavjetnih proroka, identitet svećenika u Novome zavjetu te ih pozvao na družanje s Božjom riječi.

Po Božjoj mjeri

Na svršetku duhovnih vježbi, 6. veljače pridružio im se biskup Antun Škvorčević koji je zajedno s njima slavio svetu misu. Zahvalio je na početku voditelju i svećenicima na odazivu te

im je – uz primjedbu da je ovih dana diljem Hrvatske puhao snažan vjetar – kazao kako vjeruje da ih je Duh Sveti u ovim duhovnim vježbama duhovno prozračio, pročistio, prosvijetlio i učvrstio. Rekao je da želi zajedno s njima zahvaliti Bogu, ne samo što nas se ne odriče, nego i što nam daje mogućnost da uvijek iznova u snazi njegova Duha učinimo nešto dobra sa sobom.

U homiliji je biskup podsjetio na važnost duhovnih vježbi jer su one sistematski pregled naše duše, nastojanje da se u našem duhovnom biću pročisti što se zaprljalo i učvrsti što se poljuljalo. Osvrnuvši se na spomendan sv. Pavla Mikija i njegovih 25 drugova mučenika koji su 1597. godine u Nagasakiju zajedno s njime bili obješeni na križ, biskup je podsjetio na mučnikove riječi da je križ govornica s koje se najbolje svjedoči, vidi i čuje tko su to Kristovi učenici. Poručio je nazočnim svećenicima da su i oni na svoj način prikovani na križ života kao ljudi, a onda i kao svećenici. Križ svećeništva je govornica koja nam je dodijeljena da s nje svjedočimo i naviještamo najljepši govor, ustvrdio je biskup.

Na temelju ulomka starozavjetnog čitanja iz Prve knjige o kraljevima, u kojem kralj David pred svoju smrt potiče sina Salomona da bude hrabar i da se pokaže čovjekom u svojoj kraljevskoj službi po vjernosti savezu sklopljenu s Bogom na Sinaju, biskup je poručio svećenicima kako je prvi i najveći izazov njihova života da budu ljudi po Božjoj mjeri i u skladu s onim što je on s njima naumio kad ih je pozvao. Nadalje, poručio im je da Božja mjera ne trpi polovičnost, površnost i usputnost, nego traži potpunost, cjelovitost i posvemašnost, jednom riječju – vjernost. Ustvrdio je da se njihova svećenička vjernost sve-

doči molitvom, intenzivnim duhovnim životom, savjesnošću u poslanju, duhovnom izgradnjom u kojoj posebno mjesto imaju i duhovne vježbe, a Bog će tu vjernost nagraditi čvrstinom i sve većim rastom u čovječstvu tijekom ovozemaljskog života i darom Njegove punine u vječnosti.

Molitva i post

Na temelju evanđeoskog ulomka u kojem sv. Marko opisuje kako Isus šalje dvanaesticu svojih apostola pozivati ljude na obraćenje, izgoniti zloduhe i liječiti bolesnike, biskup je upozorio svećenike da pozivajući druge na obraćenje, ne zaborave na trajnu potrebu vlastitog obraćenja jer u životu svakoga ima krivih koraka koje treba preispitati i mračnih stranputica koje treba napustiti te kročiti stazom osvijetljenom Božjom riječju. Govoreći svećenicima o poslanju izgoniti duhove, biskup je naglasio da se ta služba ne svodi samo na slučajeve egzorcizma opsjednutih, nego da zloduhe valja trajno izgoniti molitvom i postom, kako nas je Isus naputio, ne dopuštati Zlobe i zlu da nas zavodi i uvlači u svoj projekt i na taj nas način ponizi, osobito kad nas usmjeri jedne protiv drugih. Dodao je da time što jedni o drugima loše i zlonamjerno pripovijedaju, jedni drugima ne pomažu, već postaju suučesnicima u zlu. Potaknuo ih je da kad doznaju za neko zlo dje-

lo kod brata svećenika koje ga vuče u propast, to mu priopće na primjeren način u kojem će se osjetiti dobrohotnost koja mu želi pomoći da iz svoga života odagna zloduha. Osvrnuvši se na pojavu da neki mladi svećenici u svom djelovanju stavljaju naglasak na određene «karizmatске» čine kao što je polaganje ruku, biskup je podsjetio da se zloduha ne istjeruje tehnikom, nego nastoje tako duhovno živjeti te ono što svjedoče u svom svećeničkom poslanju zaista bude djelo Duha Božjega. Kad u evanđelju čujemo da su apostoli «mnoge nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali», pomislimo najprije na sakramentalno ulje u bolesničkom pomazanju. Međutim, ne smijemo zaboraviti da je ulje koje ozdravlja bolesne, siromašne, one na rubu društva naš osobni pristup samilosti, razumijevanja, blizine kojom im prilazimo, naš Caritas, ustvrdio je biskup. Izrazivši žaljenje što poziv na karitativno djelovanje kod svećenika počesto ne nailazi na zauzetiji odgovor, pozvao je sudionike duhovnih vježbi da ljudima kojima su poslani budu prisutnost s većom osjetljivošću koja liječi, riječ koja uzdiže, utjeha koja ispunjava i dobrohotnost koja stvara ozračje radosti. Također ih je pozvao da potaknuti naviještenom Božjom riječju iskreno odluče kako neće biti svećenici na polovičan i površan način, nego da će svoje poslanje nastojati živjeti što bolje i što vjernije.

Biskup je ustvrdio da se svećenička vjernost svjedoči molitvom, intenzivnim duhovnim životom, savjesnošću u poslanju, duhovnom izgradnjom u kojoj posebno mjesto imaju i duhovne vježbe, a Bog će tu vjernost nagraditi čvrstinom i sve većim rastom u čovječstvu tijekom ovozemaljskog života i darom njegove punine u vječnosti.

Svijećnica – Dan posvećenog života

Na blagdan Prikazanja Gospodinova – Svijećnicu, 2. veljače redovnici i redovnice, koji djeluju na području Požeške biskupije, okupili su se u Požegi na proslavi Dana posvećenog života.

Program je započeo u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu gdje je fra Tomislav Glavnik, franjevac konventualac održao nagovor »Redovnički poziv i poslanje u okviru konkretnog vremena i prostora«. Progovorio je o aktualnom stanju redovništva u Crkvi, ukazujući istovremeno na polazišta redovničkog života i poslanja kako proizlaze iz crkvenih dokumenata i tradicije. Nabrajao je više životnih primjera iz redovničke svakodnevice kojima je želio istaknuti izazov redovničkog poziva u svakom vremenu u kojem se osoba, koja se odaziva na Božji poziv, nalazi. Ohrabrio je nazočne redovnike i redovnice da uvijek pred očima imaju Onoga kojega su odlučili nasljedovati te da se po karizmi koju su primili od svojih utemeljitelja iznova oduševavaju vjerno i predano zavjete što su ih dali Bogu u Crkvi i koje sada konkretno žive u određenoj mjesnoj Crkvi.

Više svjetla

Središnji dio programa održan je u Katedrali gdje su se redovnici pridružili vjernicima u molitvi svete krunice te nakon toga sudjelovali u euharistijskom slavlju koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s predstavnicima redovničkih zajednica te svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i Župe sv. Terezije Avilske. Slavlje je započelo ulaznom procesijom redovnika i redovnica s upaljenim svijećama te blagoslovom svijeća na ulazu u Katedralu.

U homiliji biskup Antun osvrnuo se na razgovor koji je vodio s jednim svojim prijateljem o sinočnjem programu prigodom proglašenja Rijeke

ovogodišnjom europskom prijestolnicom kulture. Kazao je kako se nije u potpunosti složio s njegovim mišljenjem da je taj program bio obični karusel, odnosno mješavina svega i svačega, naglasivši da je u njemu najveću ulogu igralo svjetlo koje je dolazilo sa svih strana i obasjavalo pozornicu i koje je na neki način bilo prisutno u jakim i visokim, svijetlim i tamnim tonovima glasova i glazbe koji su se čuli, te u neobičnim likovima koje su glumci uprizorili, da bi sve završilo velikom igrom svjetla boja u vatrometu. Ustvrdio je kako je spomenutim programom suvremeni čovjek grčevito posvjedočio da mu treba svjetla te kao da u sinočnjim riječkim performansima odjekuje vapaj što ga je na smrti izgovorio njemački književnik Goethe: »Mehr Licht – Više svjetla«.

Tragajući za istinom o svjetlosti, biskup je istaknuo kako je znakovita i izazovna činjenica da je Bog kao prvu stvarnost stvorio upravo svjetlost i kako nam ona, nakon svih naših napora da je shvatimo i razumijemo, ostaje nedokučiva i neshvatljiva. Zadivljeni smo činjenicom da svjetlo, kako god maleno ono bilo, ima moć pobijediti mrak. To je od silnog značenja za nas ljude koji u srcima ranjenima zlom nosimo iskustvo onoga posljednjeg mraka kojemu je ime smrt

i koji bez svjetla ostajemo izgubljeni na svim razinama našeg postojanja, ustvrdio je biskup.

U Božjem svjetlu

Svjetlost je začuđujuće otajstvo koje je povezano s duhovnim dimenzijama našeg postojanja o kojima nam Bog progovara u svojoj riječi, ustvrdio je biskup. Kazao je da sv. Luka u evanđeoskom ulomku blagdana Isusova prikazanja u Hramu prikazuje starca Šimuna kao pravednog i bogobojažnog čovjeka ispunjena Duhom Svetim, uključena u događanje svjetla u srcu koje nazivamo vjera, po kojem je u djetetu Isusu mogao prepoznati Božjeg pomazanika i spasitelja svijeta, Svjetlost na prosvjetljenje naroda koje pobjeđuje mrak smrti, kazao je biskup. Pozvao je sudionike slavlja da i oni u svojim srcima, sa starcem Šimunom, stvaraju raspoloženje bogobojažnosti i pravednosti te da vođeni Duhom Svetim budu zahvaćeni Isusom Kristom koji u njima i po njima pobjeđuje svaki životni mrak.

U radosti što među nama i u nama postoji svjetlo Isusa Krista koje nas prosvjetljuje u tminama naših nemoći, biskup je čestitao blagdan Svijećnice svim sudionicima slavlja,

osobito redovnicima i redovnicama. Istaknuo je da je u njihovim srcima i životima svjetlo Isusa Krista zasjalo i na taj način da su otkrili duhovni poziv, prepoznali sebe i svoju sudbinu u redovničkom zvanju, da su smogli snage slobode te se za njega opredijelili. Ustvrdio je da ostvarivati redovničko zvanje znači odložiti sve ono što redovnike i redovnice priprema da žive potpuno u Božjem svjetlu i po zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti Isusu Kristu te tako trajno svjedočiti koliko žele biti ljudi svjetla.. Potaknuo ih je neka mole da im Bog udijeli srce starca Šimuna i proročice Ane, koje je raspoloženo bogobojažnošću i pravednošću prema Bogu i ljudima i koje je vođeno Duhom Svetim, kako bi svjedočanstvo Crkve po njima bilo vjerodostojnije i uvjerljivije. Nazočne vjernike pozvao je da svojom molitvom podupiru redovnike i redovnice na putu pobjede svjetla nad mrakom.

Nakon homilije redovnici i redovnice obnovili su svoje redovničke zavjete. Biskup im je na kraju zahvalio za vjernost Isusu Kristu u njihovu pozivu i poslanju te ih je povjerio Njemu i njegovoj presvetoj Majci da ih u njihovim životima prati svojim zagovorom.

Arhiđakonatski susreti župnih lektora

U pripravi za predstojeću korizmu u Godini Božje riječi u četiri arhiđakonata Požeške biskupije održani su susreti župnih lektora od 17. do 20. veljače.

Za Slavonsko-podravski arhiđakonatski susret je održan 17. veljače u Hrvatskom domu u Slatini. Idući dan u prostorima Osnovne škole braće Radića u Pakracu održan je susret Zapadno-slavonskog arhiđakonata, a u srijedu, 19. veljače za Posavski arhiđakonatski susret održan je u Osnovnoj školi „Antun Mihanović“ u Novoj Kapeli-Batrini.

Posljednji u nizu arhiđakonatskih susreta održan je u četvrtak, 20. veljače u Maloj dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi za lektore s područja Katedralnog arhiđakonata. Na početku susreta izmijenjena je molitva u Godini Božje riječi te se zapjevalo geslo „Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka“. Riječi pozdrava svima prisutnima uputio je voditelj Pastoralnog centra Požeške biskupije Robert Kupčak zahvaljujući svećenicima, vjeroučiteljima i lektorima što su odlučili svoje vrijeme odvojiti za susret za koji vjeruje kako će ih obogatiti te im pomoći u još vjernijem i odgovornijem pristupanju Božjoj riječi, osobito njezinu naviještaju. Predstavio je tijek susreta koji je osmišljen u dva dijela: teoretsko-izlagački i praktično-radio-nički dio.

Nedjelja Božje riječi

Teoretski ili izlagački dio programa započeo je predstavljanjem Apostolskog pisma pape Franje „Aperuit illis“ kojeg su predstavili vjeroučitelji, u

svakom arhiđakonatu drugi. To su bile Danijela Jurlin, Tihana Petković, Vesna Hodak i Katarina Paulić. Napravile su kratak presjek Apostolskog pisma pape Franje „Aperuit illis“ s nakanom da sudionike susreta upoznaju s papinskim dokumentom kojim je ustanovljena Nedjelja Božje riječi te proglašena Godina Božje riječi u Požeškoj biskupiji. Predstavile su pojedine sastavnice Apostolskog pisma koje ukazuju na širinu i dubinu Božje riječi – od neizostavne povezanosti sa sakramentima do njezina ekumenskog značaja, ističući neodložan poziv za sve vjernike, napose pastire i katehete – pažljivo ju osluškivati i u bogoslužnom činu i u osobnoj molitvi i razmišljanjima.

O službi lektora kao navjestitelja Božje riječi potom je progovorio voditelj Centra Robert Kupčak koji je najprije istaknuo životnost i životvornost Božje riječi osobito kad ju se naviješta u bogoslužju, a lektor tada biva „oruđe izabrano“ po kojemu Bog progovara svome narodu što je temeljni razlog izuzetne važnosti

njegove službe u bogoslužju Crkve. Ukazao je na određene osobine koje treba lektor posjedovati kako bi bio prikladan za naviještaj Božje riječi te njegovu pripravljenost – u čemu je od velike pomoći redovita (tjedna) priprava u okviru susreta župnog zbora lektora ili biblijske skupine po metodi *lectio divina*, provjerenom dugim iskustvom Crkve.

Lectio divina

Vjeroučiteljice Mirta Rilko, Ivana Turuk, Ljerka Furić i Ana-Marija Biršić Glibo, svaka u svom arhiđakonatu, predstavile su metodu/vježbu božanskog čitanja Svetog pisma kroz koju se biblijski tekst promatra u svjetlu Duha Svetoga, tako da Božja riječ koju čitamo, promišljamo i prihvaćamo u sebi vodi k Bogu, postaje naša molitva,

preoblikuje način života i predlaže konkretno djelovanje.

Voditelj Pastoralnog centra na koncu je izložio korizmene evangelizacijske programe u Godini Božje riječi koji će se odvijati u povezanosti s nedjeljnom svetom misom i pobožnošću križnoga puta petkom, a mogu poslužiti i za susrete biblijske skupine, odnosno župnih lektora u pripravi za nedjeljno euharistijsko slavlje. Ukazao je na koji se način svaki od njih – svećenici, vjeroučitelji i župni lektori – kao nositelji tih programa u svojim župama, trebaju u njih uključiti.

Usljedio je praktični dio susreta koji se sastojao od pet radionica u kojima su sudionici prolazili metodu *lectio divina* na primjeru evanđelja predstojeće Sedme nedjelje kroz godinu.

Božja riječ je životvorna, osobito kada bude naviještana u bogoslužju, a lektor tada biva „oruđe izabrano“ po kojemu Bog progovara svome narodu što je temeljni razlog izuzetne važnosti njegove službe u bogoslužju Crkve.

Blagoslov Pastoralnog centra u Novoj Gradiški

U nedjelju, 5. siječnja biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu Kraljice Svete Krunice u Novoj Gradiški i blagoslovio novi Pastoralni centar koji uz župnu crkvu tvore dvorane, župni ured i prostori za svećenički stan.

Sokupljenim vjernicima u velikoj dvorani Centra gdje je započelo slavlje blagoslova, župnik Ivan Štivičić uputio je biskupu Antunu riječi pozdrava te je među ostalim rekao kako je gradnja Pastoralnog centra započela 2006. Crkva je osposobljena za bogoslužje ranijih godina dok su radovi na drugom dijelu Centra potrajali sve do sada. Istaknuo je da će ovi prostori unaprijediti pastoralno djelovanje u Župi, napose u radu s djecom i mladima. Zahvalio je biskupu za financijsku i drugu potporu koju je pružila Požeška biskupija te što je došao podijeliti radost sa župljanima zbog dovršenja njihova važnog projekta.

Mudri graditelji

Zahvaljujući na izrazima dobrodošlice, biskup Antun je prvo zahvalio kardinalu Franji Kuhariću što je osnovao ovu župu, prethodnim župnicima Mati Baličeviću i Jozu Juriću, koji su djelovali u skromnim uvjetima te započeli gradnju, napose sadašnjem župniku Ivanu Štiviću koji je u suradnji sa župljanima dovršio započeto djelo. Spomenuo je da će ovi prostori služiti vjernicima u nastojanju oko usmjeravanja svojih života Bogu i izgradnji župnog zajedništva. Rekao je da moćna Isusova ljubav s križa želi u crkvi i u novoizgrađenim prostorima biti njihovo svjetlo i toplina, napose djeci i mladima, biti pokretač i smisao u njihovu hodu prema životnom cilju. U kratkom nagovoru nakon naviještenog evanđelja u kojem Isus govori o gradnji na čvrstom ili pjeskovitom temelju, biskup je poručio vjernicima kako je Isus Krist najčvršći temelj našeg postojanja, da svojim sudjelovanjem na nedjeljnim svetim misama u crkvi i duhovnom izgradnjom u drugim prostorima Pastoralnog centra svjedoče Bogu i jedni drugima da su mudri graditelji svoga života, povezujući se sa žrtvom Isusove ljubavi na križu i izgrađujući župno i biskupijsko zajedništvo.

U homiliji je biskup rekao da nam naviještena Božja riječ pomaže otkri-

ti čudesnost i ljepotu stvarnosti koja je oko nas, a napose našeg vlastitog postojanja i da je to prvi razlog zbog kojeg se trebamo osjećati dobro i radovati se. Spomenuo je da apostol Ivan u prologu svoga evanđelja govori o moćnoj Božjoj riječi, Sinu Očevu odvijeka, koja je u početku sve pokrenula u život i koja je sišla među nas ljude i postala jednim od nas, da u naše postojanje unese svjetlost i život. Evanđelist Ivan predstavlja nam Isusa Krista kao pravo svjetlo. Vječna Božja riječ koja je postala čovjekom, poput svjetla pobjeđuje mrak, tamu groba i smrti te nas čini dionicima svoje pobjede, obdaruje moći da postanemo djeca Božja, kazao je biskup. Pozvao je sudionike slavlja da se ne daju zarobiti onime što je u njima nemoćno, nego da se cijelim svojim bićem okrenu prema Bogu i budu suradnici onoga njegova moćnog djela spasenja koje je pokrenuo i ostvario u Isusu Kristu. Poželio im je da ih slavlje blagoslova Pastoralnog centra utvrdi u svijesti pripadnosti svojoj župi, življenju onoga djela spasenja koje je Isus Krist ostvario za nas,

a kojeg smo postali dionici u svetom krštenju. To naše stanje sveti Pavao u Poslanici Efežanima – čiji smo ulomak čuli u drugom čitanju – naziva blagoslovljenim, nabrajajući što je sve Bog u Isusu Kristu učinio za nas.

Božji ljudi

Poručio im je da na kraju života neće biti najvažnije koliko su bili uspješni u svom životnom zanimanju ili poslu te bili bogati, nego jesu li postali Božji ljudi. Pozvao je sudionike slavlja da se potrude biti takvi i da sve što čine bude usklađeno s Božjim naumom o nama, s njegovom mudrošću, pobjednicom u našem životnom mraku. Zamolio je Blaženu Djevicu Mariju, Kraljicu Svete Krunice, zaštitnicu njihove Župe da moli s njima i za njih da nitko od njih

ne ostane bez nutarnjeg svjetla, nego uvijek Božjim pogledom vide ono što je lijepo i blagoslovljeno.

Na svršetku misnog slavlja biskup je podsjetio nazočne da je njihova Župa zajednica vjernika koje je Isus Krist izabrao i u krštenju učinio svojim, i koji iz te svijesti prihvaćenosti i ljubavi od strane Isusa Krista, prihvaćaju i ljube jedni druge kao Božja stvorenja za koje je Isus Krist prolio svoju krv i u koje je ulio Duha svoje ljubavi. Pozvao ih je da trajno žive iz svijesti tog statusa koji im je dao Bog i da se pri svakom dolasku na nedjeljnu svetu misu u župnu crkvu i pri svakom ulasku u župni dvor prisjete da pripadaju Bogu. „Ne prezirimo Božje djelo u nama nego mu se radujemo i od njega živimo! To je ljepota našega kršćanskog, katoličkog i hrvatskog postojanja“, ustvrdio je biskup. Zahvalio je svima koji tako nastoje živjeti svoju pripadnost Isusovoj Crkvi u svojoj Župi, kao i svima onim koji su pridonijeli da izgradnjom Pastoralnog centra ova Župa može dostojno izvršavati svoje poslanje.

Spomen na poginule branitelje iz pleterničkog kraja

U nedjelju, 23. veljače, u župnoj crkvi sv. Nikole biskupa u Pleternici biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za branitelje iz pleterničkog kraja, poginule u Domovinskom ratu. S njim su koncelebrirali pleternički župnik Antun Ćorković i župni vikar Tomislav Dokoza, a služio đakon Matej Siluković.

U vodeći u misno slavlje biskup je rekao da je već postala tradicija posljednje nedjelje u mjesecu veljači okupiti se u župnoj crkvi u Pleternici i spomenuti svih onih koji su iz pleterničkog kraja položili svoje živote za našu Domovinu. Kazao je da kroz ovaj molitveni spomen želimo posvjedočiti da kao vjernici njegujemo kulturu spomena i da se molitvom želimo približiti onima za koje neki smatraju da su daleko, a oni su uvijek blizu po Božjoj blizini. Dodao je kako ovom svetom misom želimo svim našim poginulima na molitveni način zahvaliti za djelo njihove plemenitosti. Izrazio je poštovanje roditeljima i drugim članovima obitelji poginulih te ih pozvao na molitvu da Božja blizina bude i njihova utjeha, zbog toga što njihovi životi nisu izgubljeni jer su uloženi u slobodu naše Domovine i naše dostojanstvo.

Pozvani na savršenost

U homiliji je biskup izrazio radost što su na ovako važnoj postaji u Pleternici nazočna djeca i mladi te im zahvalio što u spomen na poginule hrvatske branitelje ulažu svoju pažnju, molitvu i sve ono lijepo što nose u svom srcu za njih. Povezujući naviještenu Božju riječ, biskup je ustvrdio kako su sva tri nedjeljna misna čitanja izazovna. U prvom čitanju iz knjige Levitskog zakonika Bog je preko Mojsija pripadnicima svoga izabranog izraelskog naroda zapovjedio da budu sveti kao što je on svet, kazao je te podsjetio kako je Bog svoju svetost očitovao kad je u događaju oslobođenja svoga izabranog naroda iz egipatskog ropstva posvjedočio da je on Bog slobode i da se on kao takav ne može pomiriti s time da ljudi, bilo kao pojedinci, bilo kao narod, žive u nekom porobljenom stanju. Pojasnio je kako ta čovjekova poroblje-

nost nije samo izvanjska, fizička, nego i nutarnja, duhovna, na razini njegova srca i savjesti. Svetost na koju nas Bog poziva jest naša oslobođenost od svakog zla koje nam sapinje tijelo i dušu i naše uzdignuće na Božju razinu kojoj pripadamo, ustvrdio je biskup.

Nastavljajući razmišljanje o naviještenoj Božjoj riječi, biskup je rekao da Isus u evanđeoskom ulomku ide dalje i više od Mojsija, tražeći od nas da budemo savršeni kao što je savršen Otac naš nebeski. Protumačio je kako Božje savršenstvo na koje nas Isus poziva nadilazi starozavjetnu svetost po kojoj je bilo dovoljno osloboditi se od mržnje prema pripadniku vlastite obitelji i vlastitog naroda, sunarodnjaku, te traži od nas da se oslobodimo i od mržnje prema pripadnicima bilo kojeg naroda na zemlji. Drugima riječima Isus nas božanskim autoritetom svoga: »A ja vam kažem« poziva da počnemo živjeti po zakonu ljubavi. Pozvao je sudionike slavlja da o našim hrvatskim braniteljima razmišljaju s evanđeoskih polazišta, kao o velikim i jakim

ljudima koji su iz ljubavi prema svojim bližnjima i prema domovini bili spremni dati svoj život. Ustvrdio je zatim kako pobjeda koju su hrvatski branitelji izvojevali u Domovinskom ratu nije ponajprije rezultat ono malo oružja kojim su raspolagali, a još manje njihove mržnje prema neprijateljima, nego plod njihove požrtvornosti i velikodušne ljubavi koja nije uzmakla ni pred opasnošću da poginu u časnom i plemenitom nastojanju branjenja svoje Domovine i njezina dostojanstva. Stoga je Isusova zapovijed da ljubimo svoje neprijatelje najveća revolucija Božje savršenosti u našim ljudskim nesavršenostima, ustvrdio je biskup. Naglasio je da mi ljudi ne možemo izvršiti Isusovu zapovijed ljubavi prema neprijateljima iz svojih vlastitih mogućnosti, nego samo zahvaljujući činjenici da Bog u snazi svoga Duha prebiva u nama.

Moćna ljubav

Pozvao je sudionike slavlja da sebe i Hrvatsku ne prepuste nemoćima zla

»Ovom svetom misom želimo svim našim poginulima na molitveni način zahvaliti za djelo njihove plemenitosti«, istaknuo je biskup Škvorčević.

i sebičnosti, baveći se negativnostima na političkoj, medijskoj i drugim razinama, kad postoje mogućnosti da s Bogom i u Bogu budu moćni jedni drugima činiti dobro, jedni o drugima dobro govoriti, jedni drugima praštati i jedni druge ljubiti. Potaknuo ih je da pred žrtvom naših branitelja odluče da ne žele biti nemoćni ljudi, nego da poput branitelja koji su pobjeđivali svojom ljubavlju prema Domovini i slobodi i oni budu moćni svojom založenošću za ono što je dobro, plemenito i nesebično, za ono što je ljubav. »To je najbolji i najljepši spomen. Tako se Bog spominje svih nas i to za vječnost. Bog nas nije upisao u knjigu zlog pamćenja – Bog nije zlopamtilo – nego nas je upisao u pamćenje svoga srca i svoje ljubavi, što je veće od našeg zla i naših nemoći. Zato Bog, njegova ljubav i njegovo savršenstvo ostaju neprestano šansa našeg ljudskog dostojanstva«, ustvrdio je biskup.

Na koncu misnog slavlja zahvalio je sudionicima što su svetim slavljem posvjedočili hrvatskim braniteljima, osobito poginulima, da ih nisu zaboravili, nego da ih se sjećaju i pamte na najbolji način – svojom molitvom. Potaknuo je vjernike da ih se češće sjete u svojim srcima i molitvama jer je naše hrvatsko zajedništvo utemeljeno u žrtvi i ljubavi mnogih ljudi, među kojima su i hrvatski branitelji.

Formacijsko-duhovni susret djelatnika katoličkih škola

»Ovaj naš susret ima upravo taj smisao, da Isus sjedne s nama i da najprije mi njega slušamo pa ga onda pitamo i dođemo do određenih odgovora koje ćemo znati svjedočiti i onima mladima kada budemo sjeli s njima, razgovarali s njima, slušali ih i pitali.« (biskup Škvorčević)

ženje društvu oko sebe.“ Potaknuo je učitelje da budu ljudi umijeća kojim će u osobnom životu, a osobito u službenju u obitelji i školi povezivati znanja i mudrosti, služiti oblikovanju cjelovite osobe. Ohrabrio ih je da istražuju kakvi su kao učitelji, kakvi su njihovi učenici, a još više da nastoje biti duhovno duboko povezani s Isusom Kristom te tragati za onim što će ispuniti njihova srca kako bi mogli rasti zajedno s učenicima.

Na kraju se osvrnuo na Isusovu poslušnost roditeljima i kazao kako to nije bila slijepa poslušnost kakvu se pokatkad traži od djece. „Sama činjenica da je Isus ostao u jeruzalemskom hramu već govori o njegovoj poslušnosti. 'Zar niste znali da ja moram biti u onom što je Oca mojega?' Poslušnost nebeskom Ocu uvijek je na prvom mjestu, a onda dolazi druga poslušnost. Na kraju je biskup kazao kako moli da Božjega dinamizma bude što više u životima djelatnika i u katoličkim školama kako bi one mogle biti prepoznatljive po Božjoj prisutnosti.

Odgovj je primarni cilj

Središnji dio prvoga dijela bilo je predavanje dekana Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu prof. dr. Vladimira Dugalića na temu „Identitet učitelja u katoličkoj školi“. Govoreći o posebnosti katoličkih škola, on je kao polazište naveo četiri područja odgoja: fizički, intelektualni, društveni i vjerski. Rekao je da pravi odgoj podrazumijeva izgradnju cjelovite osobe, a posebnost katoličkih škola jest upravo duhovna dimenzija odgoja. Stoga, nastavio je prof. Dugalić, djelatnik katoličke škole treba tražiti istinu, ali i tu djelatnu istinu svjedočiti svojim životom. Nadovezujući se

na biskupov uvodni govor istaknuo je kako spoznaja nije primarni cilj škole, nego odgoj kako bi mladi ljudi mogli postati kvasac društva. Pozivajući se na crkvene dokumente predstavio je ishode odgoja u katoličkim školama i upozorio da se bez zalaganja učitelja i njegove osobne duhovnosti spomenuti ishodi teško mogu ostvariti. Kao drugu temeljnu odrednicu katoličkih škola dekan je izdvojio sposobnost samorefleksije i samokritičnosti koje podrazumijevaju individualni pristup učeniku. To je jedini način formiranja snažnog identiteta mladoga čovjeka o kojima u konačnici ovisi budućnost Crkve i društva.

Ivica Žuljević ravnao je drugim dijelom programa u kojem su ravnatelj katoličkih škola predstavili škole izvještajem o ostvarenim projektima na području odgoja i obrazovanja. Izdvojili su također i izazove s kojima se susreću, ali i planove koje škole još trebaju realizirati. Predstojnik Žuljević je podsjetio nazočne na važnija događanja u Biskupiji na odgojno-obrazovnom području. Predstavio je projekt Katoličke gimnazije u Požegi „Šport uključi – probleme isključi“, najavio završetak realizacije i primjenu novoga kurikulumu za katoličke škole te zahvalio svima na doprinosu i suradnji. Na kraju drugoga dijela prof. Katarina Soldo Obućina kao jedna od prvih djelatnica Katoličke gimnazije u Požegi posvjedočila je o svom radu u katoličkoj školi, ali i iskustvu koje ima kao majka dvoje djece koja pohađaju Katoličku osnovnu školu.

Treći dio susreta bio je duhovne naravi. Ivica Bošnjak, duhovnik Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi, predvodio je u Katedrali euharistijsko klanjanje.

Prije početka drugoga polugodišta, 11. siječnja, u organizaciji Ureda za katoličke škole u Požegi održan je susret djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije predvođenih ravnateljima iz Katoličke gimnazije i Katoličke osnovne škole u Požegi, Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole u Virovitici te iz Katoličke osnovne škole u Novskoj. Susret je sazvao i njime ravnao Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole, a na njemu je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević.

Mudrost i milost

Program u Maloj dvorani sv. Terezije Avilske započeo je molitvom, koju je predvodio biskup Antun. Pozdravljajući nazočne biskup im je zahvalio za žrtvu i ljubav koju ulažu u mladi naraštaj. Potom je navijestio evanđeoski ulomak iz Lukina evanđelja o hodočašću Svete obitelji u Jeruzalem kada su Marija i Josip nakon tri dana pronašli dvanaestogodišnjeg Isusa u hramu. Biskup je ponajprije upozorio na to kako je Isus otišao od svojih da bi sjeo među učitelje, slušao ih i pitao. Kazao je: „Ovaj naš susret ima upravo taj smisao, da Isus sjedne s nama i da najprije mi njega slušamo pa ga onda pitamo i dođemo do određenih odgovora koje ćemo znati svjedočiti i onima mladima kada budemo sjeli s njima, razgovarali s njima, slušali ih i pitali.“

Slijedeći evanđeoski tekst, biskup je potom progovorio i o drugom dinamizmu prisutnom u naviještenom odlomku, a koji je potrebno unijeti među djelatnike katoličkih škola. Pripomenuo je kako evanđelist u sceni Isusova djetinjstva dva puta tvrdi kako je Isus rastao u mudrosti te je naglasio: „Nakon prikazanja u hramu kaže evanđe-

list: 'Dijete je raslo, jačalo i napunilo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu'. A na svršetku pročitano odlomka tvrdi evanđelist: 'Side s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. A Isus napredovao je u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi'. Izazovno je pitanje: Pokušavamo li djeci u našim školama prenositi samo znanje? Važno je znanje, ali ako se ono ne pretvara u mudrost, nije humanizirano. Mudrost je cjelovita čovjekova sposobnost primjenjivati znanje za vlastiti rast i slu-

Treća godišnjica smrti prof. Tomislava Ivančića

Prigodom treće obljetnice smrti svećenika Tomislava Ivančića u nedjelju, 16. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je u crkvi njegova krštenja u Davoru euharistijsko slavlje u zajedništvu s domaćim župnikom Mariom Cimbalom, prepoštom Stolnog kaptola Ivicom Žuljevićem, svećenicima podrijetlom iz Davora Brankom Gelemanovićem i Mladenom Štivinom, kancelarom Biskupskog ordinarijata u Požegi Ivanom Popićem i predstojnikom Katedrskog ureda Požeške biskupije Robertom Kupčakom. Pozdravljajući nazočne biskup je na treću obljetnicu smrti prof. Ivančića, koji je sav bio založen za Božju riječ i koji je želio da mi u Davoru, ali i šire u Hrvatskoj i izvan nje, budemo ponovno evangelizirani, rekao kako mu želi zajedno s njima ovom svetom misom zahvaliti za požrtvornost kojom je zauzeto svećenički djelovao te ga povjeriti Božjoj milosrdnoj ljubavi, u uvjerenju da ga je Bog njome zagrlao za vječnost.

Biskup je u homiliji pozvao nazočne da se potaknuti Božjom riječju međusobno potpomažemo kako bi i u Hrvatskoj, uz Božju pomoć, puno toga mogli napraviti. Osvrnuvši se na

Isusove riječi u evanđeoskom ulomku, biskup je ustvrdio da je Isus svojim tumačenjem Božjih zapovijedi u Mojsijevom zakonu objavio njihovu puninu. Isus nas upozorava da stvari ne svedemo na izvanjsku razinu, nego da sebe promatramo cjelovito, obzirom na ono što mi jesmo u svom srcu i da budno pazimo da nam se u srcu ne nastani nemoć kojoj je ime mržnja, sebičnost i pokvarenost svake vrste, a osobito da se ta nemoć iz našeg srca, poput nekog biološkog ili kompjuterskog virusa, ne proširi u srca drugih ljudi i uništi ih svojim smrtonosnim djelovanjem, ne samo u ovozemaljskom životu, nego i za vječnost. Biskup je pozvao sudionike slavlja da ozbiljno uzmu k srcu ova Isusova upozorenja i da se u svojoj slobodi uvijek nastoje opredjeljivati i svrstavati na Božju pobjedničku stranu.

Potaknuo ih je da se u tom svom nastojanju ugledaju na prof. Ivančića koji je iz vlastitog iskustva osjetio da se isplati biti Božji u svom životu te je u svjetlu Božje riječi tražio odgovore i prenosio ih drugima kroz evangelizacijske seminare. Zahvalio je prof. Ivančiću što je iz ovog sela i iz ove crkve u kojoj je kršten, ponio neki zdrav

Biskup je nazočne pozvao da sa sv. Petrom svaki dan Bogu kažu: »Ti imaš riječi života vječnoga«, i na taj način posvjedoče da nisu bića koja žive na površini i u nekom plićaku, gdje se ne može pravo živjeti, nego bića one Božje dubine kojoj je ime ljubav.

i dobar davorački duh kojim je jasno vidio sebe u Božjem svjetlu i na taj način postao uzor mnogima u Hrvatskoj i izvan nje kako mogu biti vjerni Bogu, ako to iskreno hoće. Na svršetku misnog slavlja biskup Antun je župljanima, među ostalim, zahvalio što

nastoje pamtit i svoje preminule davoračke svećenike na čelu s prof. Ivančićem, kao i svoje preminule župnike, napose vlč. Mačeka koji je potaknuo toliko toga dobrog što još uvijek živi u njima i među njima.

Godišnja skupština Katoličke udruge medicinskih sestara u Požeškoj biskupiji

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSiT u PB) održala je 22. veljače svoju godišnju skupštinu u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi. Na skupštini su, uz sudionike iz požeške središnjice, sudjelovale i predstavnice iz ograna u Novoj Gradiški, Lipiku i Pakracu te Virovitici i Našicama. Nakon molitve, riječi pozdrava uputila je Mira Ilić, predsjednica Udruge, zahvalivši na osobit način prisutnom biskupu Antunu Škvorčeviću što svojom pastirskom brigom prati rad Udruge i daje poticaj njezinu djelovanju.

U svojoj prigodnoj riječi biskup Antun zahvalio je predsjednici Ilić, kao i svim medicinskim sestrama okupljenima u Udrugu katoličkih medicinskih sestara za organizirano vjerničko djelovanje u zdravstvu, koje traži napor da inercija i manjak vremena ne umrtve njegovu smislenost i početnički zanos. Kazao je da

se raduje što napose zauzimanjem predsjednice Mire Ilić i predsjednica navedenih ograna Udruga dobro djeluje, a da je današnja skupština prigoda u kojoj će promisliti o tome može li porasti njihov zanos u činjenju dobra.

Biskup je podsjetio nazočne članice kako one pripadaju katoličkoj udruzi medicinskih sestara te s tog naslova djeluju po Isusovim mjerilima, pozivajući ih da žrtvom ljubavi u svom poslanju žive one dimenzije koje je on ostvario, napose na križu, uvjeravajući nas da mi to možemo uz njegovu pomoć. Protumačio je kako Udruga katoličkih medicinskih sestara nije skupina osoba koja se zatvara u vlastiti krug za vlastite potrebe, nego svojim djelovanjem u zdravstvene ustanove unose dinamizam Crkve i one kojima služe povezuju s Isusom Kristom.

Usljedio je potom radni dio skupštine gdje su podnesena izvje-

šća o radu Udruge i njezinih ograna. Predsjednica Ilić prikazala je potom plan rada u predstojećoj godini te potaknula raspravu o prijedlogu novog datuma hodočašća zdravstvenih djelatnika Gospi Voćinskoj, budući da dosadašnji datum po novim zakonskim okvirima više nije neradni dan.

Nakon toga Krunoslav Siroglavić, prefekt u požeškom Kolegiju, održao je duhovni nagovor na temu „Baštiniti život vječni ljubeći bližnjega – empatija u suvremenom društvu“. Potom su se sudionici uputili u obližnju crkvu sv. Lovre gdje je Dragoslav Kozić, duhovnik središnjice u Požegi, predvodio euharistijsko klanjanje.

XXII. križni put mladih Požeške biskupije

XXII. križni put mladih Požeške biskupije održat će se 21. i 22. ožujka 2020. godine na relaciji Lužani – Pleternica – Požega pod geslom „Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka“ (Ps 119, 105). Dužina rute križnoga puta iznosi 41 kilometar.

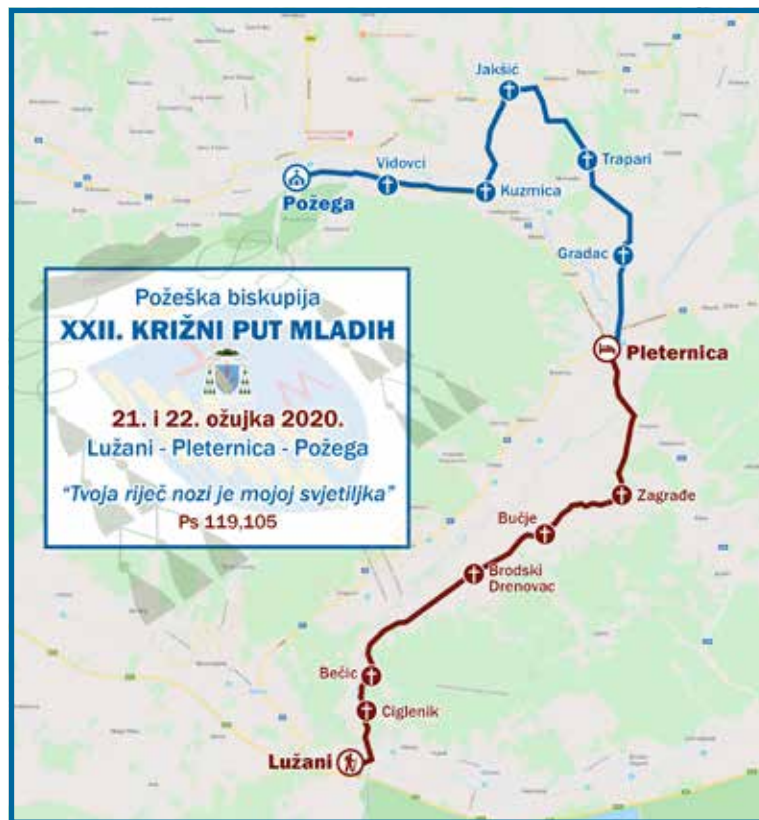
Program Križnog puta započinje okupljanjem u subotu 21. ožujka u 8,00 sati u crkvi Gospe Fatimske u Lužanima. Prvi dan Križnog puta završava svetom misom u crkvi sv. Nikole Biskupa u Pleternici, nakon čega slijedi večera te noćenje u prostorima tamošnje osnovne škole. Iz Pleternice se, od crkve, kreće u nedjelju u 8,00 sati prema Požegi gdje Križni put završava večernjim euharistijskim slavljem u požeškoj Katedrali koje će predvoditi biskup msgr. Antun Škvorčević.

Mladi koji se odluče poći oba dana neka ne budu mlađi od 1. razreda srednje škole, dok se ovogodišnji krizmanici mogu pridružiti drugoga dana Križnoga puta, a s njima trebaju

biti njihovi voditelji (župnici, župni vikari ili vjeroučitelji). Uz to, mlade je potrebno pripremiti za sudjelovanje na Križnom putu napominjući im kako se prvenstveno radi o pobožnosti, molitvi i žrtvi te se od njih na taj način očekuje da sudjeluju u hodu.

Svi sudionici koji sudjeluju oba dana na Križnom putu, obvezni su ponijeti vreću za spavanje i podmetač jer se noći u skromnim uvjetima u prostorima škole (stvari će biti organizirano preveze od Lužana do Pleternice, kao i drugog dana do Požege). Stvari treba nositi u ruksaku jer nošenje prtljage u rukama stvara poteškoće u hodu. Svakako treba ponijeti hrane za dva dana, zaštitu od kiše, rezervnu odjeću i čarape, dobru obuću za hod i papuče za ulazak u školske prostorije. Zabranjena su alkoholna pića i elektronski uređaji kojima se sluša glazba. Križni put se ne odgađa zbog lošeg vremena!

Kotizacija za sudjelovanje na Križnom putu iznosi 20 kn po osobi (ukoliko iz jedne obitelji ima više sudionika, tada plaća samo jedna osoba). Radi što bolje organizacije Križnoga puta, molimo voditelje da svoje sudionike **prijave najkasnije do petka 13. ožujka** na e-mail:

pastoralni-centr@pozeska-biskupija.hr gdje mogu dobiti i druge potrebne informacije. Voditelj skupine

sudionika Križnoga puta prijaviti će svoju župu (skupinu) i predati kotizaciju prilikom dolaska u Lužane.

Nacionalni susret hrvatske katoličke mladeži u Zagrebu

Za sudjelovanje na SHKM mogu se prijaviti mladi, od krizmaničke dobi (8. razred osnovne škole) do 30 godina. Prijave se ispunjavaju u pripremljenom obrascu koji dostavljamo u prilogu, ali koji također možete preuzeti sa službene stranice Susreta kao i na našoj biskupijskoj web-stranici www.pozeska-biskupija.hr. Prijave za Susret prikuplja svaka biskupija pojedinačno, stoga molimo da **najkasnije do 15. ožujka 2020.** biskupijskom Pastoralnom centru na e-mail adresu pastoralni-centar@pozeska-biskupija.hr ili osobno dostavite popis mladih iz vaše župe koji žele sudjelovati na susretu u Zagrebu. Navedeni datum označava krajnji rok do kojega sve prijave moraju biti unesene u jedinstveni sustav prijava u Zagrebačkoj nadbiskupiji nakon kojega se više neće biti moguće prijaviti. Kotizacija za sudjelovanje na Susretu iznosi 30 kuna po osobi, a potrebno ju je, nakon prijave Pastoralnom centru, također do 15. ožujka uplatiti biskupijskom Ekonomatu uz naznaku „za SHKM u Zagrebu“. Biskupijski ekonomat će

objedinjenu kotizaciju svih sudionika SHKM-a iz Požeške biskupije uplatiti na račun Nadbiskupskog duhovnog stola Zagrebačke nadbiskupije.

Jednako tako, iz Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za pastoral mladih zamolili su da se smještaj pojedinih grupa mladih na Susretu **ne dogovara samostalno** jer će raspored smještaja po župama odrediti organizacijski pododbor za smještaj i na vri-

jeme obavijestiti sve voditelje skupina u kojoj će župi biti smješteni.

U pripravi za SHKM u Zagrebu moguće je na susretima mladih održati kateheze koje se mogu preuzeti u digitalnom obliku na već spomenutoj biskupijskoj web-stranici, dok će u narednom periodu na župe biti dostavljena i tiskana katehetska građa kao i službeni plakat Susreta.

Ovogodišnji Susret hrvatske katoličke mladeži održat će se 9. i 10. svibnja 2020. u Zagrebu. Prema informacijama primljenim od Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za pastoral mladih svi sudionici Susreta pozvani su doći u župe Zagrebačke nadbiskupije u **petak 8. svibnja, predvečer**. U **subotu, 9. svibnja** tijekom prijedopodneva, predviđene su kateheze u 15-ak zagrebačkih župa, a poslijepodne program u centru grada, nakon čega slijedi povratak i program u župama smještaja. U **nedjelju, 10. svibnja**, u prijedopodnevnom satima na Trgu bana Josipa Jelačića održat će se središnje euharistijsko slavlje, poslije kojeg slijedi ručak te povratak mladih svojim domovima.

Završnica Katoličke malonogometne lige i podjela posvjedočenja župnim animatorima

U organizaciji Pastoralnog centra Požeške biskupije, 22. veljače održana je u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi svečanost podjele posvjedočenja o završenoj temeljnoj edukaciji za župne animatore u Požeškoj biskupiji skupini mladih koja je ove godine sudjelovala u spomenutom projektu. Pridružili su im se i mladići koji su toga dana sudjelovali u završnici Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije.

Nakon molitve prisutne mlade, među kojima je bio i biskup Antun Škvorčević sa svećenicima, pozdravio je Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra, izražavajući radost što su se u Požegi okupili mladi koji žele pokazati svoj mladenački žar i dati doprinos životu svojih župnih zajednica. Zahvalio je biskupu Antunu što svojom prisutnošću, ali i na druge načine, iskazuje potporu mladima i pruža trajan poticaj u nastojanju oko njihovih vlastite izgradnje – što je blagoslov za njih osobno, ali i za Crkvu.

Životna utakmica

Potom se nazočnima obratio biskup Antun, izražavajući radost što u Požeškoj biskupiji postoje mladi koji nisu nepokretni, pripomenuvši kako mladost ne ovisi o broju godina, nego o stanju duha. Kod mladih ljudi duh ne miruje, nego nešto hoće, traga za onim što je smisljeno i to nastoji ostvarivati. Mi se nismo, kazao je biskup, slučajno pojavili na svijetu, život je izazovna stvarnost iza koje stoji Onaj koji nas je smislio u svojoj ljubavi i koji od nas nešto očekuje. To nam je posvjedočio Isus Krist, došavši k nama s druge obale života, koji nas poziva da djelujemo u Božjim koordinatama. On je zaigrao utakmicu između života i smrti i u njoj pobijedio. Povezao je to s natjecanjem Katoličke malonogometne lige, rekavši kako postoje možda i bolji nogometaši, ali sudionici Katoličke malonogometne lige svjedoče da svojom vjerničkom povezanošću igraju životnu utakmicu

s Isusom Kristom. Ustvrdio je kako je čovjek složena stvarnost, jedinstvo duha i tijela i ako je duh bolestan, tada ni tijelo ne funkcionira kako bi trebalo. Isus Krist liječi naš duh svojom ljubavlju jačom od smrti, koja ima značenje i za naša sportska natjecanja. Naime, sport nas uči kako igrati s drugima, kako biti nesebičan i kako u toj nesebičnoj igri s drugima založiti sebe da budemo pobjednici. Čestitao je svim sudionicima Lige što su pokazali ne samo jakost mišića, nego i plemenitost vjerničkog duha.

Obraćajući se okupljenim animatorima, biskup Antun je rekao da se radije što nisu ostali zatvoreni u nekom

zakutku svojih zanovijetanja, nego su se otvorili za smisljene izazove. Napomenuo je kako riječ animator dolazi od latinskog termina „anima“ što znači duša, koja oživljava ljudsko tijelo, te daje razumjeti kako je animator onaj koji u svojoj župi pokreće ono što je s naslova vjere dobro i korisno za druge mlade ljude. Potaknuo je okupljene animatore da svoje mladenačke snage ulože za druge te tako budu ispunjeni u svojoj nutрини. Rekao je da se dobro nikada ne događa samo od sebe, nego se ostvaruje tvrdim putem, radom i znojem, ustvrdivši da se lagodnim, ugodnim i površnim putem ne ostvaruju istinske vrijednosti našeg postojanja. Na kraju je zahvalio animatorima što žele biti mladi, vjerni Bogu, koji pomažu mladima.

U daljnjem tijeku programa voditelj Pastoralnog centra Robert Kupčak kratko je prikazao tijek ovogodišnje temeljne edukacije župnih animatora koja se odvijala u Novskoj, Požegi i Slatini, a pohađalo ju je 60-ak mladih. Potom je biskup prisutnim animatorima uručio posvjedočenja o završenoj temeljnoj edukaciji.

Pobjednici iz Nove Kapele

Krunoslav Siroglavić, povjerenik za pastoral mladih i voditelj ovogodišnje biskupijske Katoličke malonogometne lige, prikazao je zatim na koji se način odvijala Liga od svojega otvorenja 14. prosinca 2019. godine pa sve do njezine završnice. Proglasio je prisutnima pobjednika Lige – momčad Župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele. Drugo mjesto osvojila je momčad Župe sv. Antuna Padovanskog iz Našica dok je treće mjesto zauzela momčad Župe

sv. Tome Apostola iz Rajića. Biskup je prvim trima ekipama uručio prigodne medalje, a pobjedničkoj ekipi i pehar. Nagradu za najboljeg strijelca primio je Denis Hadžić iz Rajića, a nagradu za najboljeg golmana Filip Cindrić iz Nove Kapele. Pobjednik će predstavljati Požešku biskupiju na nacionalnoj završnici koja će se održati u Zadarskoj nadbiskupiji od 4. do 7. lipnja.

Pri svršetku programa biskup Antun je još jednom zahvalio svima za sudjelovanje, a Krunoslav Siroglaviću za trud koji ulaže u organizaciju programa iz područja pastoralne mladosti. Zahvalu je proširio i na sve prisutne svećenike koji se trude biti blizu mladima i pomagati im u njihovim mladenačkim traganjima. Zahvalio je također i Robertu Kupčaku za koordinaciju svih pastoralnih programa, kao i njegovoj suradnici Patriciji Brdar.

Mladi su se potom pridružili večernjem euharistijskom slavlju u požeškoj Katedrali koje je predvodio biskup Antun, a na kojem su sudjelovali i ministranti iz Slatinskog i Kapolačkog dekanata, koji su toga dana boravili u posjetu požeškom Kolegiju.

Biskup je rekao da se dobro nikada ne događa samo od sebe, nego se ostvaruje tvrdim putem, radom i znojem, ustvrdivši da se lagodnim, ugodnim i površnim putem ne ostvaruju istinske vrijednosti našeg postojanja.

LITURGIJSKA GODINA A

Ukorak s liturgijskim vremenom

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

Božjom riječju oduprijeti se kušnjama. Pisac Knjige Postanka pripovijeda u ulomku prvog čitanja kako je Zli u liku zmije praroditeljima ljudskog roda istinu Božje riječi i njegovu zapovijed prikazao kao laž. Zli je stvorenje koje ljude lukavo navodi i zavodi na pogrešni izbor. U pripjevnom psalmu (Ps 51) čovječanstvo na usta kalja Davida ispovijeda svoje grješno stanje i vapi Bogu da ga iz njega izbavi. U ulomku drugog čitanja iz poslanice Rimljanima sv. Pavao uspoređuje dva rodozačetnika ljudske povijesti: starog čovjeka – Adama i novog čovjeka – Krista. Crkva je to u misnom predslavlju izrazila riječima: što smo neposluhom Adama izgubili, ponovno smo dobili Kristovim posluhom. Krist postade poslušan do smrti na križu. Matejev evanđeoski ulomak pripovijeda o Isusovim kušnjama u pustinji. Đavao koji je u pustinji svojim kušnjama zaveo izraelski narod da posumnja u Boga, bio je u pustinji pobijeđen Isusovom moćnom riječju, njegovom poslušnošću Ocu i bezuvjetnom podložnošću Očevu naumu spasenja. Značenje Isusovih kušnji za nas je jezgrovit izrazio sv. Augustin tvrdnjom da smo u Kristu i mi kušani i da smo u njemu i mi nadvladali đavla. U Kristovim kušnjama »si ti bio iskušan jer Krist je od tebe sebi uzeo tijelo, a od sebe tebi dao spas; od tebe je sebi uzeo smrt, a od sebe tebi dao život; od tebe je preuzeo na sebe pogrde, a od sebe je tebi dao slavu; dakle, od tebe je sebi uzeo kušnju, a od sebe tebi dao pobjedu!«

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

Preobraženi sjajem Božje riječi. U novom ulomku iz Knjige Postanka u prvom čitanju patrijarh Abraham prikazan je kao uzor poslušnosti Božjoj riječi. Poslušan Božjoj riječi, on napušta svoj zavičaj i kreće na put u novu zemlju koju će Bog darovati njemu i njegovu potomstvu. U pripjevnom psalmu (Ps 33) starozavjetni molitelj nas uvjerava da je »prava riječ Gospodnja, i vjernost su sva djela njegova« i poziva nas na pouzdanje u Boga. U ulomku drugog čitanja iz Druge poslanice Timoteju apostol Pavao potiče i ohrabruje svog učenika Timoteja da zajedno s njim nastavi ljudima navješćivati Božju spasonosnu riječ sadržanu u Kristovu evanđelju. U evanđeoskom ulomku apostol Matej opisuje događaj Isusova preobraženja na gori. Dobro je biti u Božjoj blizini i zajedno s njegovim milenicima slušati njegovu riječ. Značenje Isusova preobraženja Crkva je sažela u misnom predslavlju današnje nedjelje: »On je učenicima svoju smrt navijestio i na svetog gori otkrio svoju slavu te im svjedočanstvom Zakona i Proroka učvrstio vjeru da se po mucima i smrti tiže k slavi uskrsnuća.« Na tom su tragu i riječi sv. Leona Velikog, pape: »Prvenstveno se je pri tom preobražaju o tome radilo da iz srdaca učenika bude otklonjena sablazan križa kako ne bi poniznost voljno prihvaćene muke uznemirila vjeru onih kojima bi objavljena uzvišenost sakrivenog dostojanstva. Ali je ne manjom providnošću udaren temelj za nadu svete Crkve kako bi cijelo Kristovo tijelo spoznalo kakva ga tek promjena čeka jer je udovima obećao dioništvo u časti koja je najprije zasjala na glavi.«

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

Riječ Božja utažuje ljudsku žeđ za Bogom. U prvom čitanju iz Knjige Izlaska slušamo kako je Bog po sluzi svome Mojsiju izraelski narod, kojem je u pustinji srce otvrdnulo sumnjama u Božju dobrotu, čudesno napojio vodom iz pećine. Pripjevni psalam (Ps 95) poziva nas da poslušnošću Božjoj riječi omekšamo tvrdoću našega ljudskog srca koje sumnja u Božju moć i dobrotu. Apostol Pavao u ulomku poslanice Rimljanima podsjeća nas da je Božja ljubav razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan. Tu svoju ljubav prema nama grješnicima Bog je očitovao u Kristovoj smrti na križu. Apostol Ivan u evanđeoskom ulomku pripovijeda o Isusovom susretu sa ženom Samarijankom na Jakovljevom zdencu. Značenje tog događaja izvrsno izriču riječi misnog predoslavlja ove nedjelje: »On od Samarijanke zaiska vode, a za uzvrat je obdari darom vjere: više je žudio za njezinom vjerom nego za vodom, jer je u njoj htio zapaliti oganj ljubavi Božje.« Slično poručuje i sv. Augustin kad veli: »Žena se čudila da Židov od nje traži piti jer Židovi to nisu običavali. A on koji je tražio piti, bio je žedan ženine vjere. [...] Traži piti, i obećaje piće. Potreban je kao onaj koji će uzeti i obiluje kao onaj koji će zasititi. [...] Prema tome, obećavaše neko jelo i obilje Duha Svetoga, ali ona još ne shvaćala.«

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

Riječ Božja je svjetlost. Stoga smo za poklik u Godini Božje riječi odabrali svetopisamski redak u kojem se kaže: »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka.« (Ps 119, 105) Sveti pisac u starozavjetnom čitanju iz Prve knjige o Samuelu pripovijeda o Božjem izabranju i pomazanju dječaka Davida za izraelskog kralja. U pripjevnom psalmu (Ps 23) kralj David hvali i slavi Boga, uspoređujući ga s dobrim i skrbnim pastiror i zahvaljujući za dobrotu i milost koju mu je iskazao. U novozavjetnom nas ulomku iz poslanice Efežanima apostol Pavao podsjeća da smo iz tame grijeha prešli u svjetlost Božje milosti te nas potiče da živimo kao djeca svjetlosti. Ivan u evanđeoskom ulomku opširno pripovijeda o Isusovu čudesnom ozdravljenju slijepca od rođenja, želeći u tom događaju prikazati Isusa kao svjetlo svijeta. Crkva je to otajstvo u predslavlju današnje nedjelje izrekla riječima: »Otajstvom utjelovljenja on je ljudski rod iz tame priveo k svjetlu vjere, a nas, robove, staroga grijeha, novim rođenjem iz krsne vode uzdigao na dostojanstvo Božjih sinova i kćeri.« Sv. Augustin, pak, upućuje nam poticajne riječi: »Gospodin prosvjetljuje slijepe. Budimo dakle, braćo, od sada rasvjetljeni jer imamo

vjeru za očnu pomast. Prethodila je naime njegova pljuvačka sa zemljom. Time je pomazan slijepi od rođenja. I mi smo slijepi rođeni od Adama i potrebno je da nas on obasja».

NEDJELJA MUKE GOSPODNE - CVJETNICA

Isus umire na križu s Božjom riječju na usnama. Crkva je u umirućem Kristu na križu prepoznala starozavjetnog Slugu Božjeg patnika o kojem govori prorok Izaija u ulomku prvog čitanja. U posljednjim trenucima svoga ovozemaljskog života Isus na križu riječima 22. Psalma: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?«, svome nebeskom Ocu upućuje vapaj boli zbog napuštenosti, ali još više vapaj nade i pouzdanja u uskrsnuće koje će uslijediti nakon muke i smrti. Otajstvo Isusove muke i smrti koje ove nedjelje slavimo, Crkva je izrazila u misnom predslavlju: »On je dragovoljno trpio nevin za grešnike, nedužan ubrojen u zločince. Njegova je smrt uništila naša zlodjela, a njegovo uskrsnuće donijelo nam opravdanje«. Sv. Andrija Kretske, biskup, poziva nas na slavlje tog otajstva riječima: »Dođite da uziđemo zajedno na goru Maslinsku, da iziđemo u susret Kristu koji se danas vratio iz Betanije i uputio se prema časnoj i blaženoj Muci u kojoj će svojevolljno dovršiti otajstvo našega spasenja... [...] Požurimo, dakle, i mi zajedno s njim koji se žuri prema Muci i nasljedujemo one koji su mu izišli u susret. Ne na taj način da po putu prostiremo mladice maslina, tkanine, nakite ili palmine grane, nego koliko god možemo, prostrimo se mi sami poniznom dušom, iskrenim srcem i pravom nakanom, da primimo Riječ koja dolazi, da na neki način dohvatimo Boga koji se nikada potpuno ne može dohvatiti.«

PETA KORIZMENA NEDJELJA

Božja riječ je duh i život jer jedino Bog ima riječi života vječnoga. Njegova riječ je moćna, ne samo vratiti mrtve u ovozemaljski život, nego im podariti život vječni. U ulomku prvog čitanja Bog je po proroku Ezekijelu pripadnicima svoga izabranog naroda u babilonskom sužanjstvu obećao da će ih izvesti iz njihovih grobova, oživjeti svojim Duhom i vratiti ih u natrag njihovu zemlju. U pripjevnom psalmu (Ps 130) starozavjetni molitelj iz dubine svog srca i duše vapi Bogu da u svom milosrđu njemu i čitavom narodu oprostí grijehe. Apostol Pavao u drugom čitanju iz poslanice Rimljanima uvjerava nas da će Bog Otac, koji je u snazi Duha Svetoga uskrisio Gospodina našega Isusa Krista od mrtvih, oživjeti i naša smrtna tijela. Apostol Ivan u evanđeoskom ulomku pripovijeda kako je Isus uskrisio svog prijatelja Lazara i na taj način objavio da je on uskrsnuće i život svijeta. O Isusovu čudesnom uskrsenju Lazara misno predslavlje današnje nedjelje kaže: »Kao pravi čovjek on je plakao za prijateljem Lazarom, a kao vječni Bog iz groba ga uskrisio; tako i sada nastavlja djelo smilovanja prema ljudima te ih svetim otajstvima privodi novom životu.« Sv. Atanazije u jednom od svojih uskrsnih pisama veli: »Nekoć su jareća krv i juničin pepeo posuti po grešnim ljudima čistili samo tijelo, a sada milost Božje Riječi obilno čisti svakoga. Ako je budemo slijedili, moći ćemo već ovdje onaj vječni blagdan promatrati kao da smo u predvorju nebeskog Jeruzalema.«

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Vjekoslav Marić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: zajednistvo@pozeska-biskupija.hr

Pomoć obitelji samohranog oca

Goranu Horvatu iz Župe sv. Petra apostola u Bokšiću početkom ove godine preminula je supruga te je ostao sam s dvojicom sinova starih šest i četrnaest godina. Obzirom da obitelj živi u iznajmljenoj kući koja ne udovoljava osnovnim potrebama za normalan život, župnik Mario Mazanik i župni Caritas pokrenuli su akciju kako bi se osigurali pristojni uvjeti života za ovu tročlanu obitelj. Akcija je pokrenuta još u došašću kada je sav novac zarađen od prodaje kolača bio usmjeren za pomoć ovoj obitelji. U kući nema kupaonice, pod je u vrlo lošem stanju, nemaju krevete kao niti kuhinju, a samim time niti šporeta i štednjaka, u kući nema i pitke vode. Aktivnim djelovanjem župnika i Caritasa župe krenulo se u hvaljevrijednu akciju uređenja doma. Pomoć je pružila i Općina koja će urediti dom. Župni Caritas je uz pomoć dobročinitelja pribavio prijeko potrebnu hranu i potrepštine te osigurao priključak struje i financijsku pomoć. Akciji se priključio i Caritas Požeške biskupije koji je donirao peč te obitelji kupio dva ormara, radni stol, dva kreveta te hladnjak.

Humanitarni malonogometni turnir »Nisi sam«

U zajedničkoj organizaciji Katoličke gimnazije s pravom javnosti u Požegi i Caritasa Požeške biskupije održat će se 9. po redu humanitarni malonogometni turnir "Nisi sam" koji za cilj ima pomoći bolesnoj djeci i njihovim obiteljima pri nabavi prijeko potrebnih lijekova i potrepština. Ove godine turnirom se želi pomoći trinaestogodišnjem Karlu Bartoloviću iz Rešetara koji je pet puta imao urosepsu, oštećenje bubrega V. stupanj te zaostaje u psihomotoričkom razvoju. Turnir će se održati u subotu, 7. ožujka 2020. godine u školskoj sportskoj dvorani Osnovne škole „Ivan Goran Kovačić“ u Velikoj, a nastupit će malonogometne ekipe igrača rođenih 2011. godine i kasnije. Svi koji žele pomoći mogu kupiti ulaznicu za turnir u iznosu od 10 kuna.

Pomoć Hrvatske katoličke misije Luzern

Hrvatska katolička misija Luzern iz Švicarske, predvođena svojim voditeljem misionarom fra Brankom Radošem, duži niz godina potpomaže djelovanje Caritasa Požeške biskupije vrijednim donacijama i različitim potporama. Redovito uplaćuju prikupljeni novčani dar na račun Caritasa i tako pomažu svojim sunarodnjacima u našoj Biskupiji koji su u potrebi. Ovim se putem Caritas Požeške biskupije zahvaljuje fra Branku Radošu i cijeloj Hrvatskoj katoličkoj misiji Luzern na donacijama uz radost iščekivanja nekog budućeg zajedničkoga susreta i suradnje.

Korizmena akcija "Djeca djeci"

I ove će se godine održati korizmena akcija "Djeca djeci" kojoj je cilj potaknuti kandidate za sakramente prve pričesti i potvrde na karitativno djelovanje, odnosno razvijanje osjećaja za potrebe bližnjih, prije svega njihovih vršnjaka koji dolaze iz obitelji slabijeg imovnog stanja, kako bi im se kupila školska oprema, pribor i ostalo što je potrebno za školovanje. Djeca će za skupljanje novčanih priloga dobiti kasice na prvu korizmenu nedjelju te će kroz korizmu odvajati od svoga džeparca kako bi razveselili prijatelje. Predstavnici pojedinih dekanata kasice će predati na Veliki četvrtak, na misi posvete ulja pri prinosu darova.

Uređenje obiteljske kuće u Šeovcima

Biskup Antun Škvorčević u pratnji ravnatelja Caritasa Ivana Popića i župnika Župe sv. Terezije Avilske u Požegi Mladena Šitvina pohodio je osmeročlanu obitelj Luke i Kate Puić u Šeovcima. U radosnom obiteljskom okruženju roditelja Puić i njihove šestero djece od kojih je dvoje s posebnim potrebama, biskup se zanimao za njihovu obiteljsku situaciju i teškoće s kojima se susreću. Prihodom od božićnog humanitarnog koncerta mladih „Božić u nama“ u organizaciji Caritasa Požeške biskupije i mladih Župe sv. Terezije Avilske u Požegi te prilogom drugih dobročinitelja ovih dana uređena je njihova obiteljska kuća. Biskup je roditeljima Kati i Luki rekao kako im je svojim pohodom želio iskazati posebnu pažnju i poštovanje, zahvaliti na požrtvornom služenju djeci, ohrabriti ih i s njima se pomoliti. Nakon zajedničke molitve biskup je na njih zazvao Božji blagoslov te im uručio prigodne darove koje je pripremio Caritas Požeške biskupije.

Krštenja djece u višečlanim obiteljima

Biskup krstio deveto dijete u starogradačkoj obitelji Dudašek

Na četvrtu nedjelju došašća, 22. prosinca biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu Stari Gradac i tijekom euharistijskog slavlja krstio Lukasa, deveto dijete Saše i Ivane Dudašek. Njima su se pridružili Marko i Željka Borondić sa svojim četvrtim djetetom Mihaelom. Započinjući euharistijsko slavlje biskup je čestitao roditeljima rođenje devetog i četvrtog djeteta te istaknuo kako je krštenje njihove djece najbolja priprema za svetkovinu Božića. Kazao je da su ljubav i žrtva, koje rađaju novi život, najveći hrvatski događaj i najčvršći zalog naše budućnosti te da se zbog toga došao radovati sa spomenutim roditeljima, čestitati im na opredjeljenju i posvjedočiti veličinu njihova dostojanstva u služenju životu.

Biskup je spomenuo kako je obitelj Dudašek i Borondić svojim opredjeljenjem za brojno potomstvo posvjedočila da je u savezništvu s Bogom života, koje se ostvaruje žrtvom ljubavi te služi našoj sadašnjosti i budućnosti. Dodao je kako se izazov opredjeljenja navedenih roditelja za brojnu djecu sastoji u tome što oni nisu svoj brak utemeljili tek na gospodarskoj sigurnosti, nego na savezništvu s Bogom iz kojeg crpe snagu za žrtvu i postaju dionici smisla koju ona donosi.

Istaknuo je kako Bog tijekom povijesti spasenja ostvaruje svoj naum upravo putem rađanja ljudi s kojima On računa, a oni s njime surađuju. Zapitao je sudionike slavlja kako će Bog ostvariti svoj naum

o nama, ako u Hrvatskoj nema onih koji s njime surađuju u rađanja potomstva, izrazivši radost što su mu roditelji malog Lukasa i Mihaela omogućili da nas po njihovu djelovanju obogati svojim dobrima.

U požeškoj Katedrali kršteno je peto dijete roditelja Mitrović

Na blagdan Svete Obitelji, 29. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je u katedrali sv. Terezije Avilske euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio Tereziju, peto dijete Mirka i Danijele Mitrović. Uvodeći u misno slavlje biskup je rekao da nas blagdan Svete Obitelji Isusa, Marije i Josipa podsjeća kako je Bog putem skromne nazaretske obitelji izabrao biti jednim od nas u svome Sinu Isusu Kristu, i ujedno nas potiče na molitvu za naše obitelji, osobito za one u kojima se roditelji rađanjem potomstva opredjeljuju za život. Izrazio je radost što su roditelji Mitrović donijeli na krštenje svoje peto dijete i na taj način posvjedočili kako svoje obiteljsko zajedništvo

žele živjeti po Božjem naumu. Pozdravio je roditelje Mirka i Danijelu, čestitavši im na novom daru života. Poručio im je da će u svetom krštenju njihovo dijete biti povjereno Božjoj ljubavi koja je smislila svakoga pojedinog od nas i koja nas u našem životu želi pratiti snagom Isusove žrtve na križu. Zahvalio je supružnicima Mitrović što su razumjeli da nema braka bez križa ni plodne ljubavi bez žrtve i što nisu dopustili da ih nedobronamjerni komentari i možebitni prezir okoline spriječe u velikodušnom opredjeljenju za život. Njima i svim drugim sudionicima slavlja poželio je da ohrabreni Božjom riječju i primjerom Svete Obitelji imaju odvažnosti misliti, osjećati i djelovati,

ne po sitnim i sebičnim ljudskim željama i interesima, nego u skladu s velikim i spasonosnim Božjim naumima.

Prigodom Dana života biskup krstio šesto dijete u Kuzmici

U nedjelju, 9. veljače, na Dan života, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici i tijekom misnog slavlja u župnoj crkvi krstio Jakova, šesto dijete Kristijana i Danijele Semmelroth. Nakon pozdrava župnika Ivice Bošnjaka, biskup je okupljenim vjernicima protumačio kako nas na današnji dan Crkva poziva da se zaustavimo pred silnom činjenicom da postoji život, da je svaki od nas rođenjem postao dionikom njegova otajstva te da zahvalimo Bogu za taj veličanstveni dar. Izrazio je radost što može danas biti na jakoj postaji života u Kuzmici, na krštenju šestog djeteta roditelja Semmelroth, te im je čestitao i zahvalio na žrtvi ljubavi kojom služe životu.

Dan života, kazao je biskup, želi nas podsjetiti da je ljudski život najveća vrijednost jer je on Božja

stvarnost. Ako se ne uskladimo s Božjim naumom o čovjeku, nego se okrenemo prema zatvorenosti životu tada smo se opredijelili za smrt, a ne za život te je to je najveća hrvatska tuga. Kazao je kako smo i ovih dana mogli čuti određena stranačka prepucavanja obzirom na promjenu Zakona o abortusu iz 1978. godine, istaknuvši mišljenje nekih stranačkih dužnosnika da taj zakon ne treba dirati jer bi oni koji se zauzimaju za zabrane abortusa mogli loše proći na sljedećim izborima. Ustvrdivši da je loše to što je nekome u Hrvatskoj važnije kako će proći na izborima, a ne potpora i zaštita života, biskup je zaključio kako nam to svjedoči da u hrvatskom društvu nije dobro poslagana ljestvica vrijednosti. Nedjelja života poziva nas da razmišljamo o sebi u

Božjim mjerilima te da se ne damo zavesti ljudskim kriterijima, nego s Bogom promičemo i branimo život, napose, tek začetog ljudskog bića.

Krštenje petog djeteta roditelja Stanišić u Lužanima

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 15. veljače Župu Gospe Fatimske u Lužanima i u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio Nikolinu, peto dijete Mladena i Andreje Stanišić. Župnik Saša Paveljak uputio je biskupu Antunu riječi dobrodošlice. Uvodeći u misno slavlje biskup je izrazio radost što može posjetiti župu Lužani u dragoj prigodi krštenja petog djeteta. Rekao je kako u Hrvatskoj nedostaje puno toga, ali da najviše nedostaje života. Stoga je najveći događaj kad neki supružnici u suradnji s Bogom stvoriteljem daruju svijetu najveće blago – novo ljudsko biće. Zahvalio je i čestitao roditeljima Stanišić na njihovu opredjeljenju za peto dijete. Kazao je da ovim misnim slavljem želimo zahvaliti Bogu za dar novog života u Hrvatskoj, a malu

Nikolinu po sakramentu krštenja uključiti u pobjedu života nad smrću, koju je Gospodin Isus ostvario svojom mukom, smrću i uskrsnućem.

Ustvrdio je da će u Hrvatskoj, u kojoj trenutno ima više umrlih nego rođenih, život moći pobjeđivati samo ako bude mladih bračnih parova koji su svjesni vrijednosti novog života i koji su spremni žrtvovati sebe iz ljubavi za njega. Izrazio je radost što je obitelj Stanišić svojim opredjeljenjem za peto dijete posvjedočila kako se s Bogom umnaža život. Pozvao je sudionike slavlja da sjedinjeni s Isusovom Majkom koju ovdje štiju kao Gospu Fatimsku, mole za mlade obitelji da budu spremne živjeti žrtvu ljubavi kako bi u Hrvatskoj bilo više života – toga najdragocijenijeg dara.

ANĐELA I FRANJO BUDINSKI U BRAKU PUNIH 70 GODINA

Za uspješan zajednički život potrebni su praštanje i vjera u Boga

Tekst i fotografije: Vesna Milković

Iza Anđele i Franje Budinski iz Vidovaca punih je 70 godina braka. Nije uvijek bilo lako, kažu, radili su naporno kako bi se prehranili i školovali sinove Ivicu, Josipa i Vladu, no ovi "bračni veterani" imaju jednostavan recept za uspješan zajednički život – praštanje i vjera u Boga.

»Vjera nam je puno pomagala kad je bilo teško. Ujutro smo uvijek žurili na posao pa se na brzinu prekrstiš i Bogu preporučiš, ali navečer smo obavezno molili pozdravljenje« prisjetio se Franjo. »Ja uvijek kažem da su anđeli na nebu, živi ljudi griješe i onda treba praštati i praštati i sve će biti u redu« dodala je Anđela.

Anđela i Franjo svoj su životni put počeli u Zagorju. Anđela, djevojački Rusan, rođena je 1928. godine, a Franjo dvije godine ranije. Kada je Anđeli

bilo jedanaest godina, obitelj se preselila u Jezeru kraj Čaglina. »Bila je to velika reklama. Braća Jurkovići, tadašnji veliki vlastelini, pozivali su ljude da se dođu naseliti u Jezero. Prodavali su, tobože, jeftino šumu, a bila je to zapravo šikara, i to po 4000 ondašnjih dinara. Došli smo tamo i krčili tu šikaru, bili smo prva generacija doseljenika na Jezeru« prisjetila se Anđela. Dvije godine kasnije, početkom rata, po istom modelu, u Jezeru su se naselili i Franjini roditelji i to samo tri kuće dalje. Tako su se Anđela i Franjo i upoznali, no prošlo je dosta vremena prije nego su stali pred oltar. »Radio sam kao tesar s ljudima, bilo nas je nekoliko koji smo išli okolo po terenu i gradili što je trebalo. Imao sam tada cura na svaku ruku, dolazile su kući kod mame i nudile se. Bio sam dobra "partija"« kroz smijeh se prisjetio Franjo. Zapazio je, kaže, i susjedu Anđelu jer je bila dobra, a imala je i dugu kosu ispod pasa kakvu nitko u tom kraju nije imao.

Anđela je ostala bez majke kad je imala pet godina, otac se ponovo oženio i s tom ženom također imao djecu. Ukupno njih osmero pa je za Anđelu bilo puno posla. Viđala je Franju, sviđalo joj se što je "kajkavac", a znala je i za cure koje su ga obilazile. Nije htjela biti jedna od njih.

»Rekla mi je ako mislim ozbiljno, onda možemo biti zajedno, a ako ne, nek produžim dalje. I onda ja ostavim sve ostale, skupim kola i kočijaše i preko Darkovca u Čaglin na vjenčanje« ispričao je ukratko Franjo. No prije vjenčanja, dodala je Anđela, još

su dugo "hodali", išli su na zabave koje su bile u Jezeru pa u Londicu u Zdenkovcu. Vjenčali su se 1. siječnja 1949. godine kada je Anđeli bilo 20, a Franji 22 godine. U Jezeru su ostali sve do 1960. godine kada su preselili u Vidovce.

»Najprije smo se doselili pod jednu šljivu « započeo je Franjo priču o tom dijelu njihovog života. »U Jezeru smo imali montažnu kuću, dugačku osam metara na balvanima, i nju smo preselili ovamo. U njoj smo živjeli dok nismo saznali ovu u kojoj smo sada« dodala je Anđela. Nakon dolaska u Vidovce, Franjo se ubrzo zaposlio u Požežanki, a Anđela je radila u vrtu i potom razno povrće nosila prodavati na tržnicu. U firmi nije nikada radila jer se posvetila svojoj obitelji. Tijekom dugih zajedničkih godina, kažu Anđela i Franjo kroz smijeh, svadali se nisu jer za to, uz sav posao, nije bilo vremena. Ali za Boga su uvijek pronalazili vremena pa i sada kada na ramenima "nose" više od 90 godina života i kada se Franjo bori s gubitkom snage, a Anđela sa slabim srcem.

»Mi smo iz vjernih obitelji, kao mladi smo išli u Jezeru redovito na misu, u Ljeskovicu ili Čaglin, a u Jezeru smo slavili sv. Franju Asiškog. Išao sam i ovdje, u Požegu i Vidovce, dok sam mogao, sad mi je teško i stajati i sjediti« kazao je Franjo. »Na nedjeljnu smo misu uvijek svi zajedno išli, a ja sam se uvijek molila samo za svoju obitelj i Bog nam je dao da imamo ono što mnogi nemaju: naša djeca su bili odličaši, završili su škole. Sad u crkvu idemo rijetko, ali nas župnik redovito dođe ispovjediti. A na televiziji nikad ne propuštamo gledati nedjeljnu misu« dodala je na kraju Anđela.

U Lepoglavi s bl. Alojzijem Stepincem

Ujednom teškom periodu svog života Franjo Budinski imao je priliku sresti bl. Alojzija Stepinca i to u zatvoru u Lepoglavi.

»Završio je tamo samo zato što je Hrvat« – pomalo je ljutito kazala Anđela. »Rekao sam nešto što se u to vrijeme nije smjelo i tako. Bio sam nekoliko mjeseci u zatvoru i tamo sam nosio poštu. Tada sam vidio Stepinca, ali nisam mogao razgovarati s njim. Ni kad je izlazio van iz ćelije, s njim se nije smjelo razgovarati, uvijek ga je pratio policajac. Bio je pod strogom paskom« – prisjetio se Franjo. Anđela je dodala da su pažljivo pratili suđenje kardinalu Stepincu. »Znali smo sve što se događalo. Posebno pamtim kad je odlučno rekao da je nevin.«